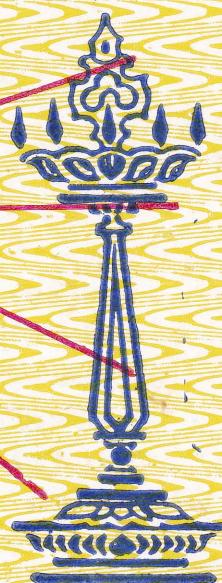

நயாச்சூப்

பங்கான் மலர் 2001

வினாக்கள்

சுந்தரி யான் வினாக்கள் கலை நெடப்பஞ்சார் பேரவை

୧

குறள் வழி

“ அற்றம் மறைக்கும் பெருமை கிறுமை
தான் குற்றமே கூறி விடும். ”

ପୋର୍ନାଳୀ :

பெருங்குண முடையவர் பிறர் குற்றத்தை மறைப்பர்; சிறிய குணமுடையார் அவர் குற்றத்தையே பிறர்க்குக் கூறிவிடுவார்கள்.

நமசின்ட்டெண்

• • • • •

எல்லாஞ் சிவன் செயல்

குரியன் வருவது யாராலே தூமதி தவழ்வது யாராலே
விண்மீன் மிளிர்வது யாராலே வெய்யி வெறிப்பது யாராலே
கண்ணினை காண்பது யாராலே காற்று மடிப்பது யாராலே
தண்ணீர் பெருகுதல் யாராலே தக்கோர் புகழ்வது யாராலே
பூமி சமல்வது யாராலே பூக்கள் மலர்வது யாராலே
கால்க ணடப்பது யாராலே கைக ளாடுப்பது யாராலே
எண்ணிப் பார்ந் யறிவாயே எல்லாஞ் சிவன்செயல் குறியாயே
சொல்லு சுதந்திரம் பெறுவாயே சுவாமி வாக்கிது தெரிவாயே.

நூல்சுடர்

வெளியீடு - 2

கடar - 39

2001 பங்குனி

10 APR 2001

பொருள்க்கட்டுப்பு மாதாந்திர மாதம்

ஏற்பாடுகள்

அருஙூம் பொருஙும்	3
ஸ்ரீ முருக மந்திரம்	4
முத்தி நிலை	9
நிர்மாலிய மகிழமை	12
முருக முரத்தம் பற்றிய பல்வேறு வரலாறுகள்	16
அறப்பணியாற்றும் இலண்டன் சிவயோகம்.....	18
மானுபத்தை மேன்மைப்படுத்தும்	22
உயர்திரு. யோகர்ச்வாமிகள்	27
ஒன்று கொடுத்து இரண்டு பெற்றவர்	30
பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் ...	32
சந்திரியான்	36
வான் சிறப்பு	38
ஸ்ரீ செல்வச்சந்திதிக்கந்தன் திருத்தல புராணம்	39
தன்னலமற்ற தொண்டாற்றிய	41
மாணவர் பக்கம்	
பதியாகிய சிவன் ஒரு நோக்கு	44

அண்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா

வருடச்சந்தா தபால் செலவுடன் 385/- ரூபா.

சந்திரியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினர்.

அச்சப் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்திரியான் ஆச்சிரமம்
தொண்டைமாணாறு.

“ஞானச்சுடர்”

மாசி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :-

மாசிமாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை இந்து சமயப் பேரவையின் செயலாளர் திரு. சி. சக்திகீர்வன் அவர் மேற்கொண்டார்கள். இன்று எமது பிரதேசத்தில் சமயத்தை தமது நலனிற்கு பயன்படுத்துபவர்கள் அதிகம் காணப்படுகின்றனரே தவிர சமயத்தைப் பரப்புபவர்கள் குறைவாகவே உள்ளனர். ஆனால் ஆச்சிரமமும் பேரவையும் உண்மையாகவே சமயத்தொண்டில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்.

ஞானச்சுடர் தனது செயற்பாடுகளை மேலும் நல்ல முறையில் செயற்படுத்துவதற்கு தனது வாழ்த்துக்களை தெரிவித்தார்.

மதிப்பீட்டுரை :-

மதிப்பீட்டுரையை சௌவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்கள் வழங்கினார்கள். புலவர் அவர்கள் தமது ஆரம்ப உரையில் சைவத்தைப்பற்றியும் எமது சமயத்தின் முழுமுதற் கடவுளாக சிவனையே நாம் வழிபட வேண்டுமென்பதனையும் அடியார்களுக்கு விளக்கி வார்கள்.

எமது மண்ணில் காலத்தின் தேவையை அறிந்து ஞானச்சுடர் தனது பணியை செம்மையாக மேற்கொண்டு வருவதை சைவப்புலவர் அவர்கள் பல ஆதாரங்கள் மூலம் எடுத்துக் காட்டினார்கள். சுடர்தரும் தகவல் இன்றுள்ள சமூகத்தின் நிலையை படம்பிடித்துக் காட்டுவதாக அமைந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

நல்ல ஒரு விருந்தில் பல்க்கவ உணவுகள் பரிமாறப்படுவது போல ஞானச்சுடரில் ஆரம்பம் தொடங்கி இறுதிவரை பொருத்தமானதும் சுவையானதுமான விடயங்கள் உள்ளடங்கியிருப்பதை சுடரில் இடம்பெற்றுள்ள விடயங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு சபை யோருக்கு எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

சுடர் தரும் தகவல்

சித்தர்கள், யோகிகள், ஞானிகள் பற்றி எமது சமயத்தில் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல வகையாக நாம் அறிந்திருக்கின்றோம். இவர்களது உள்ளீடியான சிந்தனைகள், செயற்பாடுகள் சாதாரண மக்களைவிட வித்தியாசமானதாக இருக்கின்ற அதேவேளை சமூகத்திற்கு பயனுடையதாகவும் உணரப்பட்டு வந்துள்ளது. அவர்கள் சமூகத்திற்கு பயனுள்ளவற்றையே செய்து வந்துள்ளனர். செய்தும் வருகின்றனர்.

பழங்குடி மக்கள் மத்தியிலும் இது போன்ற கொள்கைகள் இருந்துள்ளன. இவை ஆரம்பத்தில் புத்தி ஜீவிகளால் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தாலும் உளவியற் கருத்துக்கள் வளர்த்தொடங்க இவை சம்பந்தமான ஆய்வுகளும் வளர்த்தொடங்கியது. இன்று உளவியலாளர்கள் இதனை E. S. P. எஸ்செருக்கமாகச் சொல்கின்றனர் (Extra, Sense Perception) உளவியலாளர்கள் சிலர் மற்றவர்கள் காணாத தரிசனங்களைக்காணுகின்றனர் என்றும் சிலருக்கு நடக்கப் போகும் நிகழ்வுகள் முன்பே மனதில் தெரிகின்றது என்றும் தமது ஆய்வின் மூலம் கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ளனர். அதாவது சாதாரண புலக்காட்சி கருக்கு அப்பாற்பட்ட காட்சிகளாக இவை இருப்பதனாற்தான் இவற்றை E. S. P. என அழைக்கின்றனர்.

இருமுறை யோகர்கவாயிகள் வீதியில் நடந்து செல்லும் பொழுது தனது வேட்டியைத் திடெரைக் கழட்டி தீப்பிடித்து விட்டது அணையுங்கள் என்று கத்தி வேட்டியில் பிடித்ததையை அணைப்பது போல் செயற்பட்டுள்ளார். ஆனால் யாரும் வேட்டியில் தீபற்றியிருப்பதையும் காணவில்லை ஏன் இப்படி செய்கிறார் என்றும் எவருக்கும் விளங்கவுமில்லை. சிலநாட்களுக்குப்பின்புதான் தெரிந்தது யோகர்கவாயிகள் தீப்பிடித்து விட்டதெனக்கறிய அதேநாள் அதேநேரம் கதிர்காமத்தில் மூலஸ்தானத்திலுள்ள திரைச்சிலையில் தீபிடித்தது பற்றியும் அது அணைக்கப்பட்டது பற்றியும்.

ஆகவே சாதாரண நிலைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட இதுபோன்ற புலக்காட்சிகளை மனிதன் எவ்வாறு காணகின்றான்? ஏன் காணகின்றான்? என்பது போன்ற ஆய்வுகளில் உளவியலாளர்கள் ஈடுபட்டாலும் இதற்கான விடைகளை அவர்கள் பூரணமாகப் பெற்றுக்கொள்வார்களா என்பது சந்தேகமே. காரணம் இது ஆத்மீகத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது, சமயத்துடன் சம்பந்தப்பட்டது. சமயம் மனிதனை வாழ வைக்கின்றது என்று நம்புகின்றவர்களே இந்த சாதாரண புலக்காட்சிகளைச் சிறப்பாக விளங்கவும், உணர்ந்து கொள்ளவும் முடியும்.

ஆகவே எவ்வளவுதான் அறிவும் ஆற்றலும் உள்ளவர்களாக இருந்தாலும் ஆத்மீக நம்பிக்கையுள்ளவர்களாலேயே இந்த உலகை பூரணமாக விளங்கிக் கொள்ளமுடியும் என்பது தெரிகின்றதல்லவா?

குருபூசை விழா

நல்லைக்குருமனி ஸ்ரீ சுவாமிநாத தேசிக

ஞானசம்பந்த பரமாக்ஷாரிய சுவாமிகளின்

20-வது ஆண்டு குருபூசை ஆராதனை விழா

மேற்படி ஆராதனை விழா 01-04-2001 ஞாயிற்றுக்கிழமை
காலை 10-00 மணியளவில்

குருமுர்த்தி ஆலயத்தில் வழக்கொலச் சிறப்பாக

இடம்பெறவுள்ளது.

இரண்டாவது குருமகா சந்திதானங்கு தம்முடைய முக்கியமான பணிகளில் மேற்படி குருபூசையையும் ஒரு பிரதான பணியாகக் கருதிக் குருபக்தியுடன் இதனை நடாத்தி வருகின்றார்கள். காலையில் சமய நிகழ்வுகளுடன் மாகேசர பூசையும் இடம்பெற உள்ளது. மாலையிலும் விசேட நிகழ்வுகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ளன.

முருகேசு சுவாமிகளின்

4-வது குருபூசைத் தினவிழா

(01-04-2001 ஞாயிறு)

மேற்படி குருபூசை தினத்தன்ற ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்திதி ஆலயத்தில் விசேட அபிஷேகம் இடம் பெறவுள்ளது.

அபிஷேகத்தைத் தொடர்ந்து சந்திதியான் ஆச்சிரமத்தில் குருபூசைத்தின நிகழ்வுகள் இடம் பெறவுள்ளன. முருகேசு சுவாமிகளின் அடியார்கள் சுவாமிகள் ஆற்றிய பணிகளை நினைவு கூர்தற கான சிறப்புச் சொற்பொழிவுகளையும் ஒழுங்கு செய்துள்ளனர்.

ஆகவே அன்பர்கள் மேற்படி குருபூசைத்தின விழாவிற் பங்கு கொண்டு குருவருளைப் பெற்று ஏழுமாறு அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

பயண்ண் பயணம்

திரு. ஆறுதிருமூருகன் அவர்கள் அவஸ்திரேவியாவின் சிட்டி மூருகன் கவாச்சாரப்பேரவையின் அழப்பை ஏற்று சமயச்சொற்பொழிவினை ஆற்றுவதற்காக சித்திரை மாத முற்பகுதியில் அவஸ்திரேவியாவுக்கு பயணமாகின்றார்.

சமயத்திற்காகவும், தமிழிற்காகவும் தன்னை அரீப்பணித்து தன்னலமற்ற தொண்டு புரிந்து வருகின்ற ஓர் அன்பர் என்ற வகையில் கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களிடமிருந்தும் அவருக்கு அழைப்புக்கள் வரத்தொடங்கியுள்ளன. இவ்வாறு தனிப்பட்டர்தியில் அவருக்குக் கிடைக்கின்ற அழைப்புக்களை ஏற்று அவர் வெளிநாடுகளுக்கு சென்றாலும் அந்தப் பயணங்களை மண்ணுக்கும், மதுத்திற்கும் பயனுடையதாக ஆக்குகின்ற தனித்துவச்சிறப்பு அவருக்கே உரியதாகும்.

இந்த வகையில் சிட்டி நகருக்கு இடம்பெறவள்ள அவரது சமயப் பயணம் சிறப்பானதாகவும் பயனுடையதாகவும் அமைந்திட சந்தீதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப்பேரவை தனது வாழ்த்துக்களையும், பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றது.

1999 ஆம் ஆண்டு வண்டனில் நடைபெற்ற உலக சைவ மகாநாட்டில் யாழ்ப்பாணப் பிரதிதியாகப் பங்குபற்றி தனது தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்திய அதேநேரம் எமது மண்ணுக்கும் அவர்பெருமையைப் பெற்றுத்தந்தார். திரு. ஆறுதிருமூருகன் அவர்களின் ஆற்றலை அங்குள்ளவர்கள் அறிந்து கொண்டதால் பல இடங்களில் அவர் சொற்பொழிவுகளை நடாத்துவதற்குரிய வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. அந்தச்சந்தரப்பங்களில் அன்பளிப்பாகக்கிடைத்த வெளிநாட்டு நிதியினை தெல்லிப்பளை தூர்க்காதேவஸ்தானத்தின் அறப்பணிகளுக்கும், சந்தீதியான் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் நித்திய அன்பைப்பணிக்கும், மற்றும் மானிப்பாயில் இயங்கிவரும் வாழ்வகம் நிறுவனத்திற்கு நிலையான இருப்பிடத்தைப்பெற்றுக் கொடுப்பதற்கும் பயணபடுத்தினார்.

2000 ஆம் ஆண்டில் இலண்டன் சிவயோகம் அறக்கட்டளையின் அழைப்பில் சென்று அங்கே இருபத்தொருநாட்கள் சமயச்சொற் பொழிவுகளை நடாத்தினார்கள். இந்தப்பயணத்தில் அவரது வேண்டுகோளை ஏற்ற மேற்படிசபை 12 இலட்சம் ரூபா பெறுமதியான சிவயோகம் கண்காட்சிக்கூடம் ஒன்றை யாழ் மருத்துவ மனையில் கட்டுவதற்கு உதவி வழங்கியது. இவரது இந்தப்பயணத்தின் தொடர்ச்சியாக கண்டா சைவத்தமிழ் விழாவிலும் கலந்து கொள்ளும் சந்தர்ப்பம் இவருக்குக் கிடைத்தது. அந்தப் பயணத்தை யும் எமது மண்ணுக்குப் பயனுடையதாக்க அவர் தவறவில்லை.

திரு. ஆறுதிருமுருகன் அவர்கள் சந்திதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டு வருகின்ற சைவப்பணிகளை நன்கு விளங்கிக்கொண்ட ஒரு பெருந்தலை. அது மட்டுமன்றி தான் செல்லுகின்ற இடமெல்லாம் ஆச்சிரமத்தில் நடைபெறும் அன்னதானப்பணியின் சிறப்பை எடுத்துக் கூறி, ஏனையவர்களையும் அப்பணியில் ஈடுபடத் தூண்டி வருகின்ற ஓர் அன்பர்.

அவரது அவுஸ்திரேவியர் நாட்டுப் பயணம் நல்ல முறையில் அமைய வேண்டுமென்றும், அவரது சமயப்பணி மென்மேலும் சிறந்து விளங்க வேண்டுமென்றும் சந்நிதி வேற்பெருமானை வேண்டுதல் செய்கின்றோம்.

கால தீர்மானங்களில் ரஷ்ட குட்டா நாயக்கப்பூர் உதவியை
பண்ணுப் பலுமிகிக்கவ் பதில்லூட்டுவ ச. ஆ. கெ. க. ப. பேரவை

பங்குனி மாத சிறப்புப் பிரதி பெறுவோர்

திரு. ந. நவரெட்டனம்
(செயலாளர், நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினம்)

திரு. ந. கணகரெத்தினம்
(அசோக் ரேணிங் வேக்ஸ், கே. கே. எஸ். வீதி சன்னாகம்)

திரு. ந. வினாக்குமார்
(ஆசிரியர், வட. ம. மகளிர் கல்லூரி)

திரு. சிவஞானம் வெற்றிவேலாயுதம்
(இயக்குனர், வலம்புரி)

திரு. சி. ஆறுமுகானந்தம்
(கிளை மேற்பார்வையாளர், உடு. ப. நோ. கூ. ச.)

அதியர்
(மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்)

அம்பாள் ஸ்ரோர்ஸ்
(அம்பாள் ஸ்ரோர்ஸ், வல்லை வீதி சங்காண)

திரு. S. கணேஸ்
(கிராமசேவையாளர், கரண்வூர் தெற்கு)

திரு. பொ. இராமலிங்கமூர்த்தி
(இ. மி. ச.)

உரிமையாளர்
(சபாஸ் பேக்கரி, நெல்வியடி)

பொதுமுகாமையாளர்
(அச்சுவேலி, ப. நோ. கூ. சங்கம்)

திரு. ந. சிவகுமார்
(ராஜ்ஞன் எலக்ட்ரோணிக், அச்சவேலி)

திரு. K. செல்வரெத்துளம்
(நிக்ஷன் பல்பொருள் வாணிபம், அச்சவேலி)

திரு. சௌ. இரட்னசிங்கம்
(மூலங்கள் (சபா ஹட்டர்ஸ், அச்சவேலி))

திரு. சி. சந்திரலிங்கம்
(பதிவரளர், நீதிமன்றம் - பருத்தித்துறை)

திரு. பெருமுகாமையாளர்
(பண, தென்னை வள அபிவிருத்திச் சங்கம், அச்சவேலி)

திரு. செ. க. செல்வநாயகம்
(செல்வா ஸ்ரோர்ஸ், ஆவரங்கால்)

திரு. S. கதிர்காமநாதன்
(கலைமதி வாசிக்காலை, புத்தாஸ்)

திரு. வை. துரைராசா
(ஒஸ்கா வீதி, உரும்பிராய் தெற்கு)

திரு. எ. பராசுதிங்கம்
(நீர்வேலி வடக்கு, நீர்வேலி)

திரு. வை. துரைராசா
(நீர்வேலி வடக்கு, நீர்வேலி)

திரு. வை. துரைராசா
(நீர்வேலி வடக்கு, நீர்வேலி)

அருளம் பொருளம்

() நா. நல்லதம்பி ()

இவ்வகவாழ்க்கையில் நமக்குத் தேவைப்படுவது பொருள். மறு உலகத்துக்கு அதாவது இறப்பு, பிறப்புகளிலிருந்து விடுபட்டு நற்கதி அடைவதற்கு அருள் தேவைப்படுகிறது. இதனைப் பெறக்கூடிய நல்ல வழிமுறைகளைப் பற்றிப் பார்ப்போம்.

நீதிநால்கள் எல்லாம் மனிதனுக்கு அத்தியாவசியமாகத் தேவைப்படுகின்ற உறுதிப் பொருட்களான அறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய நான்கிணையும் அடையும் வழிகளைக் கூறுவனவாகவே உள்ளன. இவற்றுள், வீடு அல்லது மோட்சம் அல்லது நற்கதி பற்றியாரும் ‘இதுதான்’ என்ற கூறுமுடியாது. ஆயினும், ஞானிகளாலே அவ்வப்போது உணர்ந்து

“அறத்தான் வருவதே இன்பம்; மற்ற எல்லாம் புறத்த; புகழும் இல்.”

ஆகவே அறவழியிலே வாழ்ந்து கொண்டு பொருளைத் தேடவேண்டும்; தேடிய பொருளைப் பகுத்துண்டு பஸ்லுயிர்

சொல்லப்பெற்ற சில முடிபுகளை எடுத்துக் கூறி, நம்மையும் அந்த நல்வழியிலே ஒழுகுமாறு அந்நால்கள் சொல்லும். ஏனைய அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றையும் பற்றியே நால்கள் விவக்கிக் கூறுகின்றன.

இவற்றுள்ளும், இரண்டாவதான் ‘பொருள்’தான் முக்கியமானது. பொருளைக் கொண்டு தான் அறத்தைச் செய்யலாம்; இன்பத்தையும் அனுபவிக்கலாம். ஆயினும், பொருள் தேடுவதைப் பது அறவழியிலேயே செய்யப்பட வேண்டியது. அறத்தின் முக்கியத்துவம் கருதியே அறம் முதலில் வைத்துச் சொல்லப்படுகிறது. அறவழியிலே பொருளைத் தேடி அதனால் இன்பத்தையும் அடைவதே சிறப்பானது என்பது தெய்வப்புலவர் கருத்தாகும்.

ஓம்ப வேண்டும். அதனால் மற்றைய உயிர்களை இன்பமடையச் செய்து, தானும் இன்பம் பெறவேண்டும். பிற உயிர்களில்

○ கொடுப்பதை விட, கொடுக்கும் முறையே முக்கியமானது. ○

தத்திலே அன்பு வைத்து வாழப் பயின்று வரும் பொழுது ஒருவன் சிறந்த அருளாளனாகின்றான். இவ்வாறு அன்பு நெறியையும்

அதனூடாக அருள் நெறியையும் தரவல்லது பொருட்செல்வம் ஆகும். இதனைத் திருவள்ளுவர்.

“அருள் என்னும் அன்பு ஈன்குழுவி, பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு” என்று கூறியுள்ளார்.

ஆயினும், இந்தச் செல்வமானது நிலையில்லாத ஒரு பொருள். ஆனால் செல்வம் இல்லையென்றாலோ வாழ்க்கை இன்பமாக இருக்காது. பொருள் இல்லாதவனை மனைவியும் மதிக்கமாட்டாள்; பெற்றதாயும் விரும்பமாட்டாள். ஊர் மக்களும் மதிக்கார். அதற்காகக் குறுக்கு வழியிலே பொய், களவு முதலியவற்றாற் பொருள் தேடுமற்படி கேடு விளையும் அவ்வாறு பொய்யாக வந்த

பொருள், முன்பு இருந்த பொருளையும் அழித்துவிடும்.

ஆகவே, பொருளை அறவழி யிலே, இயல்பான வழியிலே தேட வேண்டும். அப்பொருள் கிடைத்த உடனே நாளைப்பின் போடாமல் நல்லறங்கள் செய்து அதனால் அன்பையும் அருளையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காகவே நமக்கு இந்த உடம்பை இறைவன் கொடுத்திருக்கிறார்

“வீழ்நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் அஃது ஒருவன் வாழ்நாள் வழி அடைக்கும் கல்” என்பார் வள்ளுவர்.

நாளைக்குச் செய்வோம் என்று காலங்கடத்தாமல் பொருள் உள்ள நேரம், உடல் உறுதியான காலத்தில் ஒருவன் நல்வினை களைச் செய்வானேயானால், அச்செயல் அவனது பிறவிக்கான வழியை நீக்கும் கல்லாக அமையும் என்பது அவர் கருத்தாகும்.

மேலும், நீதி நூல்களிலே சொல்லப்பெற்ற நெறியிலே வாழும் ஒருவன், வானவரும் போற்றும் தெய்வத்துள் ஒருவனாக மதிக்கப்படுகிறான் என்றும் வள்ளுவப்பெறுந்தகை கூறியுள்ளார்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ப்பவன் வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்” என்பது குறளாகும்.

பொருள் உடையவர்களுடைய மனப்பாங்கு நல்லதாக இருக்கப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். சாதாரணமான

நிலையில் உள்ளவர்கள் பொருள் கிடைத்துவிட்டால் மனம் மரறி விடுகிறார்கள். அவ்விதம் மனத்தைப் பாழாக்காமற், பொருளை

ஓ சிரிப்பும், அழுகையும் வாழ்க்கையின் தோழர்கள். ஓ

எவ்விதம் அறவழியில் தேடி நோமோ அதுபோல. அந்தப் பொருளை அறவழியிற் பயன் படுத்தவும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதற்கு 'மனம்' பிரதானம். அதனால் தான் ஒளவையார், "அறம்செய விரும்பு" என்று சொன்னார். விருப்பம் மனத்தில் உண்டாக வேண்டும். மனம் உண்டானால் இடமுண்டு என்பதில் ஒளவையார் நம்பிக்கை காட்டினார். போர்க்களத்திலே, இறக்குந்

"மனத்துக்கண் மாசுஇலன் கூடி பாகுல நீர பிற.".

இடாம்பீகான செலவு செய்து, தக்கன் யாகம் செய்தான். ஆனால் அவனிடமுள்ள தீய குணங்களான அழுக்காறு, அவா, வெகுளி, கடுஞ்சொல் என்பன அவனது தவத்தின் பல கைக் கெடுத்து விட்டன. மனம் அசத்தம் அடைந்திருந்தபடி யால் யாகம் செய்ததன் பலனை அவன் பெறவில்லை என்பது கதை.

பொருட்செல்வம் இவ்வாறு தக்கன் போன்றோரிடத்திலும் போய்ச்சேரக்கூடும். ஆனால் அருட்செல்வம் தீவினையாளரிடத்தில் வரவே வராது. ஆன படியால் தீவினைகளை விடுத்து நல்வினைகளைச்செய்து, நல்ல

"அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை;
பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி யாங்கு"

தறவாயிலிருந்த கர்ணன், தான் செய்த புண்ணியம் முழுவதை யும் கொடுத்தான். அந்த நேரத்தில், தன்னாற் செய்யமுடிந்த ஒன்றைச் செய்து விட்டதை யிட்டுப் பெருமைப்பட்டான். எப்படியும் கொடுக்கவேண்டும் என்ற மனம் அவனிடம் இருந்தது. அதனால் மனம் எப்பொழுதும் தூய்மையாக இருப்பதே சிறந்த அறம் எங்கிறார் வள்ளுவப் பெருந்தகை.

ஆதல்; அனைத்து அறன் என்பது குறள்.

மனப்பயிற்சியைப்பெற்று அன்புடையவர்களாகவும் அருளாளர்களாகவும் நாம் விளங்குவோமாக!

மற்றைய உயிர்களிடத்தில் அன்பு செய்து, அருள் உண்டாகப்பெற்றால் ஒருவனது உயிர் நற்கதி பெறும். என்பது உறுதி.

ஆகவே, பொருள் இல்லாத வர்கள் இவ்வுலக வாழ்வில் இன்பம் அனுபவித்தலோ, அன்பு நெறியில், அருள்நெறியில் வாழ்வதோ இயலாது. அதுபோல, அருள் இல்லாதவர்கள் அடுத்த பிறவியில் நற்கதி பெறுதலும் இயலாது.

என்பது உலகப்பொதுமறை.

ஸ்ரீ முருக மந்திரம்

[தொடர்.....]

துதியா விரதா சுரபூபதியே !

◇ சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம் ◇

தனது கிளைகளுடன் வந்த சூரபன்மணது மார்பையும், கிரெளஞ்சு மலையையும் தொளைத்தமுருகப்பெருமானது வேற்படையானது, துறவிகளுடைய மனத்தையும் வளைத்துப்

பற்றித் துடிதுடிக்குமாறு செய்கின்ற மாதர்களின் வலையிற சிக்காது காத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பதைப் பின்வரும் கந்தரலங்காரப் பாடல் விளக்குகிறது.

கிளைத்துப் புறப்பட்ட சூரமார்புடன் கிரியுடூருவத் தொளைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்தனே துறந்தோருளத்தை வளைத்துப்பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்க் கிளைத்துத் தவிக்கின்ற என்னையெந்நாள் வந்திரட்சிப்பையே

சிருங்காரம் என்ற வட மொழிச் சொல் சிங்காரம் எனத் திரிந்து வந்தது. சிங்காரிகள் என்பது விலை மகளிரைச் சுட்டி நிற்கிறது. விலைமாதர்கள் ஆடையணிகல்லாகள் அலங்காரப் பொருட்கள் வாசனைத் திரிவியங்கள் ஆகியவற்றால் தம்மை நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு இளைஞர்களை மாத்திரம் அன்றி முதியவர்களையும் துறந்தோரையும் கூட மயக்கி விடுவார்கள். பெண்மயலால் தடுமாறும் மனிதர்களுக்கு ஞான விளக்கு என்றுமே தோன்றாது.

வாழ்க்கையிலே தான் இன்பம் உண்டு.

போரில் வல்ல மயிலை வாகனமாக உடையவரும் கங்கா நதி யின் புதல்வரும், கருணைக்கு இருப்பிடமானவரும் ஆகிய ஆறுமுகப்பெருமானிடம் அருணகிரியார் வரம் ஒன்று வேண்டுகின்றார். அலங்காரங்கள் புரிந்து ஆடவரை மயக்கு

இங்கு பொது மாதார்களின் வழி யிற் சென்று கெடாமல் இருப்பதற்கு அருள் புரிய வேண்டுமென்று அருணகிரியார் ஞானபண்டிதனாகிய கந்தவேடபெருமானை வேண்டுவதைப் பின்வரும் கந்தரநுழுதிப் பாடல் விளக்குகிறது.

சிங்கார மடந்தையர் தீ நெறிபோய்
மங்காமல் எனக்கு வரந்தருவாய்
சங்கராம சிகாவல சண்முகனே
கங்காநதி பால கிருபாகரனே.

பல பிறவிகளில் நாம் செய்த வினையின் பயணமே இப்பிறவியில் நாம் அனுபவிக்கின்றோம். வினையினால் உடம்பு வருகின்றது. உடம்பால் வினையேறுகின்றது வினையின் நிறுடம்பில்லை; உடம்பின் நிறுவினை இல்லை. “வினைப்போக மேயொரு தேங்க கண்டாய்” எனப் பட்டினத்தடிகளும் இதனைக் கூறுகிறார். முத்திக்குரிய பாதை எது வென்று தெரியாமல் மூர்க்கரோடு எல்லாம் சேர்ந்து திரிந்த எனக்குப் பக்தி நெறியினை அறிவித்துப் பழைய வினைகளை வேரோடு சரித்து, மும்மலங்களையும் அறவே நீக்கித் தன்னைச் சிவமாக்கி ஆட்கொண்டார் இறைவன் என்பதை “முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரோடு முயல் வேண” என்ற மணிவாசகரின் அச்சோப்பதிகப் பாடல் விளக்குகிறது.

“பிரமதேவனால் தரப்பட்ட உடம்பைச் சரியான முறையிற் பயன்படுத்த வேண்டும். பொய்யான உலக வாழ்க்கையிலே பற்றுடையவனாகி, நரம்புகளினாற் கட்டப்பட்ட இந்த உடம்பாகிய முடையைச் சுமந்து கொண்டு துன்பப்படுகிறேன். வேற்படையையுடைய முருகப் பெருமானே, முத்தினை அடைவதற்குரிய நெறி ஒன்றையேனும் அறியாமல் தவிக்கிறேன். எனவிதுயினை நினைத்து உள்ளம் நொந்து வேதனப்படுகிறேன். உனது திருவருளைப் பெற்ற ஆன்ம ஈடேற்றம் பெறுவதற்குச் சரியான வழியைக் காட்டு” என அருணகிரியார் கவியுகவரதனாகியமுருகப்பெருமானிடம் வேண்டுவதைப் பின்வரும் கந்தரவங்காரப் பாடல் விளக்குகிறது.

○ என்றும் மறவாத நடபே மெய்யான நட்பு. ○

கதிதனை யெரன்றையுங் காண்கின்றவேன் கந்தவேள் முருகா
நதிதனை யன்னபொய் வாழ்விலன் பாய்ந்ரம்பாற் பொதிந்த
பொதிதனை யுங்கொண்டு திண்டாடு மாறைணப் போதவிட்ட
விதிதனை நொந்து நொந்து இங்கேயென்றன் மனம் வேகின்றதே.

பிறைச்சந்திரனைப் போன்
றதும், ஒளி வீசுவதுமாகிய
நெற்றியையுடைய வள்ளிநாச்சி
யாரைத் தவிர வேறு யாரையும்
புகழாத விரதத்தை முருகப்பெரு
மான் கொண்டிருக்கின்றார்.
விண்ணுலகிறகும் மண்ணுலகிற்
கும் ஒப்பற்ற தலைவராகத்திகழ்
கிறார். விணைப்போகத்தாற்

கட்டுப்பட்டு இருக்கின்ற உடம்
பினைத் தாங்கி இருக்கின்ற
யான் நற்கதி அடைவதற்காகத்
தாமரை மலர் போன்ற உமது
திருவடியை என் தலைமீது சூடு
டித் திருவடி திட்சை அருள்
வேண்டுமென்று அருணகிரியார்
வேண்டுவதைக் கந்தரநுழுதியின்
பின்வரும் பாடல் விளக்குகிறது.

விதிகாணும் உடம்பை விடா விணையேன்
கதிகாண மலர்க்கழல் என்றஞ்சாய்
மதிவாணுதலி வள்ளியை அல்லதுபின்
துதியா விரதா சரபூததியே.

முருகா என்ற மந்திரத்தை
ஒருமுறை உள்ளம் ஒருமைப்பட்ட
டுக் காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர்
மல்கிக் கூறினால் தீயிற் பஞ்ச
எரிவது போலச் சகல வினை
களும் எரிந்து நீறாகிவிடும்.
“அரஹர” என்று இறைவன்

நாமத்தைக் கூறாதவர்கள், திரு
நீறு அணியாதவர்கள், சிவன்டி
யார்களை வணங்காதவர்கள்,
அறிவு நூல்களைக் கல்லாதவர்
கள், அறநெறியில் நில்லாதவர்
கள் அனைவரும் மூடார்கள் என்
பதை

அரகர எனாமூடர் திருவெண்ணீரிடா மூடர்
அடிகள் பூசியா மூடர் கரையேற
அறிவு நூல்களாமூடர் நெறியிலே நிலா மூடர்
அறம் விசாரியா மூடர்.

எனத் திருப்புகழ் கூறுகிறது.

“குருவருளின்றித் திருவ
ருள் இல்லை” என்றே சைவ
சித்தாந்தம் குறிப்பிடுகிறது. சிவ
பெருமான் சிடபாவத்தை உல
கிற்கு உணர்த்துவதற்காகவும்,

குரு வின் இன்றியமையாமை
யைத் தெரியப்படுத்துவதற்காக
வும் முருகப்பெருமானிடம் உப
தேசம் பெற்றார்.

அரச பதவி கிடைப்பதானாலும் மனச்சாட்சியை விற்காதே.

தேவர்கள் எல்லாம் தங்கள் தலையிற் சூடிக்கொள்கின்ற தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை முருகப்பெருமான் தாங்கி நிற்கின்றார். அடியார்க்கு எளி யவனாகிய முருகன் தன்னை நோக்கிப் பெருந்தவம் செய்த வள்ளிநாச்சியாரின் பாதகமலங்களைத் தன் முடிமேற் சூடிக் கொண்டான். சிவபெருமான்

வணங்கிக்கேட்க நீர் அவர் செவியில் உபதேசித்த மந்திரப் பொருள் யாது? ஈசனுடன் ஞானமொழிபேசிய முருகப்பெருமானிடம் தனக்கும் அதனை உபதேசித்து அருளவேண்டுமென அருணகிரியார் வேண்டுவதைப் பின்வரும் கந்தரநுட்பதிப்பாடல் விளக்குகிறது.

நாதா குமரா நம என்றரணார்
ஓதாய் என ஒதியதெப் பொருள்தான்
வேதா முதல் விண்ணவர் சூடுமலர்ப்
பாதா குறமின் பதசேகரனே.

[தொடரும்.....]

சஞ்சலம் தீர்ப்பான் சந்திதியான் !

சலசல எனும் அவை ஒசையும்
கலகல என்ற கந்தன் சிரிப்பொலியும்
காற்றின் கீதம் நிறை பூவரசமர நீழவின்கீழ்
ஞான ஒளியாகிய வேலாயுதத்தால்
ஆர்ப்பரிக்கும் சூட்டங்களின் அகத்தின்
அகந்தை அறுப்பவனே !
நேரான பாதை வேண்டுவோர் உள்ளமதன்
சீரான நிலைகண்டு நிலை கொண்டு
ஊதாத உன்னதமான உயிர்க்காற்றில்
உறையவனே உணர்வாக ஒன்றி நின்று
சிந்தை, சொல், செயல் எல்லாமாகி
நிகரில் ஞான நெறியை உணர்த்தி
ஞானம் நிறைந்த ஞான பண்டிதனே !
சஞ்சலம் தீர்க்கச் சடுதியில் வருவாய் !
சரணம் சரணம் சரவணம் பவனே !

செ. செல்வராஜி

கல்மியின் பயன் அறிவும் பணிவுமாகும்.

“முத்தி நிலை”

முத்தி என்பதற்கு விடுதலை
என்பது பொருள். உயிரானது
பிறப்பு, இறப்பு என்னும்
தொடர்ச்சியில் இருந்து விடு
பட்டு இறைவன் திருவடியில்
இரண்டறக் கலந்து (அவனது
ஐந்தொழில்களிற் கலவாது)
என்றென்றும் பேரின்பம் அனுப
வித்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையே
உண்மையான முத்திநிலை என்று
சைவசித்தாந்திகள் கூறுவர்.
இதனை வீடு பேறு என்றங்கூறு
வர். இறைவன் ஒருவன் உள்
ளான். அவனை அறிந்து வழி
பட்டு அவனோடு இரண்டறக்
கலந்து பேரின்பம் அனுபவித்தற்
குரியன். அவ்வுயிர்கள் இறை
வனை அறியாவன்னம் தடுக்
கின்ற ஆணவமலம் ஒன்று உள்
ளது. மூலமலமாகிய ஆணவம்
உயிரோடு ஒன்றியிருக்கும் வரை
யும் பிறப்பு உண்டு. பிறப்பை
ஓழிப்பதற்கு மலங்களை அறுத்
தல் வேண்டும். இந்த மலங்கள்
அறுவதற்காக உயிர் படிமுறை
யாக ஏறிச்செல்வதற்குச் சரியை,
கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும்
படிகளில் முறை தவறாது
நின்று ஒழுகினால் முடிவில் அவ்

விறைவனே குருவடிவாக வந்து
மெய்யறிவுட்டி உயிர்களுக்கு அத்
துவிதமுத்தி தந்து அருளுவான்.
உயிர் மலத்தினின்றும் நீங் கீ
இறைவனை அடைந்த நிலையி
லும் இறைவனே அதற்கு தலை
வன். இந்த உண்மையைச் ‘சித்த
மலம் அறிவித்துச் சிவ மாக்கி
எனை ஆண்ட அத்தன்’ என்றும்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவ
மாக்கி எனை ஆண்ட அந்தமிலா
ஆண்தம் என்றும் சீவன் முத்து
ரான் மாணிக்கவாசகப் பெரு
மான் பாடுகிறார். உயிர் கள்
அனுபவிக்கும் துண்பங்களை
ஓழித்து அவற்றுக்கு முத்தி இன்
பம் கொடுப்பதற்கே கடவுள்
சொருப நிலையில் இருந்து
தட்டத் த நிலைக்குப் படியிறங்கி
வருகிறார். கடவுளைப்போலவே
உயிர்களும் அநாதியானவை.

எல்லா உயிர்களும் இறைவனுக்கு அடிமையே. உயிர் அறியும் ஆற்றல் உடையதாயினும் அறிவித்த வழியே அறிய வல்லது அது. ஆணவமலத்தோடு அத்துவிதமாய்க் கலந்திருக்கும் கேவல நிலையில் ஒன்றையும் அறியாது. ஆணவப் பிணிப்பில்

இழுக்கமுள்ள நடத்தைக்கு நல்ல நன்பன் தேவை.

இருந்து விடுவித்து உயிருக்குப் பேரின்பம் அருளுதற்பொருட்டு இறைவன் அதற்கு உடம்பு முத வியவற்றைக் கொடுக்கிறான். உயிர் உடம்போடு கூடுவதே பிறப்பாகும். இப்பிறப்பு உயிர் செய்த விணைகளுக்கு ஈடாக வருவது; நல்விவை செய்த உயிர் நல்லபிறவினடுத்து இன்பம் அனுபவிக்கும்; திவிவை செய்த உயிர் இழிந்த பிறவி எடுத்துத்துன்பம் அனுபவிக்கும் போதே அவ்வுயிர் மென்மே மலும் விணைகளைச் செய்கிறது. இதனால் அதன் விணைத்தொகுதி பெருகிக் கொண்டே போகும். பெருகிக் கொண்டு வரும் வினைப்பயன் முழுவதையும் உயிர் ஒரு பிறவி யிலே அனுபவித்துத் தீர்த்துவிட முடியாது. இறைவன் அருளாள னாதலாய் உயிர் ஈட்டியுள்ள விணைத்தொகுதியில் ஒரு சிறு பகுதியையே ஒரு பிறவியில் அனு

பவிக்கச் செய்கிறான். இதனால் ஓர் உயிர் பல பிறவிகளை எடுக்கிறது. உயிர் அநாதியானதனால் பிறவியும் அநாதியாகும். இக் காரணத்தாலேயே பிறவித் தொடர், பெருங்கடலாக உருவகிக்கப்படுகிறது. பிறவிப் பெருங்கடலைத்தான்டு முத்திக்கரை சேருவதற்கு வழி உண்டு என்று சைவசித்தாந்தம் உறுதியாய்க் கூறுகின்றது. சில ஒழுக்க நெறிகள் மேற்கொண்டால் விணைகளை ஒழிக்கலாம்; பிறவியை நிறுத்தலாம்; பேரின் பத்தை அடையலாம் என்று சித்தாந்திகள் நமக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுகின்றனர். இதற்கு வழி இறைவனை உள்ளனபோடு வழி படுதலேயாகும். இறைவழிபாட்டுற்கு மக்கடபிறவியே சிறந்தது உயிர்முத்தி பெறுவதற்கு என்றே மனிதப் பிறவியை இறைவன் கொடுத்துள்ளான் எனலாம்.

சிறியவர்கள்

நடப்பு வாழ்க்கையில் நாம் இருவகை மனிதர்களைப் பார்க்கி நோம். பெரியவர்கள் கருணையினால் நாம் இருக்கும் இடம் தேடி வருவார்கள். அதனால், அவர்களைப்பெருமை குறைந்தவர் கள் என்று எண்ணக்கூடாது. சிறியவர்களை முட்டான்கள் பற்பலர் தேடி அவர்கள் இருக்கும் இடம் செல்வார்கள். அதனால் சிறியவர்களுக்குப் பெருமை உண்டு என்று எண்ணக்கூடாது. உதாரணத்திற்கு பாஸ், தயிர், மோர், நெய் இவைகள் தெருவழியாகக் கடந்து நம் வீடு தேடி வருகின்றன. அதனால் அவைகளின் பெருமை குறைந்ததா?

கள் இருக்குமிடத்திலேயே விலையாகிறது. அதனை நாடிப்பலர் செல்கிறஶர்கள். அதனால் கள்ளுக்குப் பெருமையா என்ன?

— வாரியார் வாக்கு

மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்.

நிர்மாலிய மகிழமை

— தி. பொன்னம்பலவாணர் —

சௌவாயிக்குச் சமர்ப்பிக்கப் பட்ட பொருள்கள் நிர்மால்யம் என்ற சிறப்பைப் பெறுகின்றன. நிமலன் என்ற சொல்லுக்கு மலமில்லாதவன் என்று பொருள் கூறுவது போல் நிர்மால்யம் என்ற சொல்லும் மலமற்றது என்ற பொருளையே உடையது. நிமலன் என்னும்போது ஆணவம் முதலிய மலமற்றவன் என்பது அதன் கருத்து, நிர்மால்யம் என்னும்போது மாயைக் குற்றங்களற்றதாய், சிவத்துவச் சிறப்புடையதாய் உள்ளவை எனவிளங்கிக்கொள்ள வேண்டும்.

இறைவனுக்கு ஆலயங்களிலே சமர்ப்பிக்கப்படும் பொருள்கள் முதலில் சுத்தமானவையாய்த் தெரிந்ததடுக்கப்படும். அடுத்து குருமாரால் மந்திரபூர்வமான சுத்தி செய்து இறைவனுக்குச் சமர்பிக்கத்தக்க புனிதமுடையதாக்கப்படும். இப்படிச் செய்யவேண்டுமென்று ஆகமங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கருத்தைத் தாழுமானவர் “பஞ்சசுத்தி செய்து பாவித் தல்” என்று பாடியுமுள்ளார்.

அப்படிச் சுத்திசெய்யப் பட்டபின் இறைவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு அவரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அப்படி இறைவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் சிவமயமானவையாய் - தெய்வீகம் நிரம்பியவையாய் இருக்கும். இப்படியான பொருள்களையே நிர்மால்யம் என்று குறிப்பிடுகின்றோம்.

பூசிக்கப்பட்ட மரர்கள், நிவேதிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருள்கள் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட பொருள்கள் என்பன நிர்மாலியம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன - இவற்றைப் பயன்படுத்துவதாற் புனிதம், தெய்வீகம் என்பன உண்டாகும், அதிகரிக்கும். அதேபோன்று பாவம், அறியாமை, அஞ்ஞானம் போல்வன நீங்கும்.

கந்தபுராணத்தின்கண் பார்வதி கல்யாணப்படலத்தில் மணமண்டபத்தில் மாப்பிள்ளையாயிருந்த சிவபெருமானுக்குச் சமர்ப்பித்த நிர்மால்யப் பொருள்களைப் பிரசாதமாக ஏற்றுத் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள் என்றும் மலையரசன் முத

ஞானம் வளர நல்ல ஆசான் வேண்டும்.

வியோர் அவற்றை அணிந்தும் உட்கொண்டும் முத்தியடைந்த வர் போல் இன்புற்றனர் என்றும் உள்ளது.

பாஸ்கரராஜர் என்று அம்பிகைக்தராகிய ஞானி ஒருவர் இருந்தார் அவர் லவிதா சகஸ்ர நாமத்துக்கு வியாக்கியானம் எழுதியவர். பொறாமை கொண்ட சிலர் அவருடன் வாதிட்டபோது அப்படி வாதிட்டவர் கண்களுக்குப் புலப்படாமலே, பாஸ்கரராஜர் தோளில் அம்பிகை இருந்து அவர்களுக்குப் பதில் கூறினாள். அம்பிகையே அவ்வாறு தரிசித்த ஒருவர் வாதிடுபவர்களைப் பார்த்து “ நீங்கள் பாஸ்கரராஜருடன் வாதிடாதீர்கள். அம்பிகையே அவர்மீது இருந்து பதில் கூறுகின்றாள் ” என்று கூறினார். அதைக் கேட்டவர்கள் உடனே பாஸ்கரராஜரை வணங்கித் தாங்களும் அவர்மீது இருக்கும் அம்பிகையைத் தரிசிக்க அருளவேண்டும் என வேண்டி னார்கள் - அப்போது பாஸ்கரராஜர் அம்பிகைக்கு அபிஷேகம் செய்த தீர்த்தத்தால் அவர்களது கண்களைத் துடைக்கும்படி செய்தார் அப்படித் துடைத்ததும் அவர்கள் அம்பிகையைத் தரிசித்தார்கள் என ஒரு புனித வரலாறு உண்டு. இவ்வரலாறு தீர்த்த மகிமையை நாம் உணர்ந்து கொள்ளச் செய்கிறது.

காசியில் ஒரு கோயிலில் இருந்த தவணை அங்கு இறை

வனுக்கு நிவேதித்த உணவை உண்ட தால் மறுபிறப்பில் ஞானம் பெற்றுச் சிவகுதியை அடைந்ததாக ஒரு வரலாறு உண்டு.

இவ்வாறு புகழப்பெறும் பெருமை உள்ள நிர்மாலியப் பொருள்களை அசத்தமாக உள்ளவர், கொடும் பாவங்களைச் செய்பவர் பயன்படுத்தலாகாது என்றும் கூறுவர்.

எங்கள் ஊரில் சில வருடங்களுக்கு முன் ஒரு வயிரவர் கோவில் பொங்கற் பிரசாதத்தை மற்சமாமிசத்துடன் உண்ட ஒரு வர் வயிற்றுவியால் அவதிப் பட்டார். ஆதலால் கொலையைத் தொழிலாகச் செய்பவர் மரண ஆசளாசம் முதலியகுறை பாடு உடையவர்கள் நிர்மாலியத்தை உண்ணலாகாது.

திருவருட்பயன் முதலிய நூல்களை அருளிய உமாபதி சிவாச்சாரியார் சிவனாணைப் படி பெற்றான் சாம்பானுக்கு முத்தி கொடுத்தார். பின் அரசன் முதலியோர் அதுபற்றிச் சந்தேகப்பட்டபோது எல்லோரும் காண ஒருவருக்கு முத்தி கொடுத்தற்குப் பக்குமானவர் கிடைக்காமையால் தின மும்தான் சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்யும் தீர்த்தமலிமும் இடத்திலுள்ள முள்ளிச்செடிக்கு முத்தி கொடுத்தார் என்பர். தினமும் அபிஷேகத் தீர்த்தத்தில் வளர்ந்து

ததால் அச்செடி முத்தியடையத் தக்கதாயிருந்திருக்கிறது. எனவே புனிதமான வாழ்வுவாழ்பவராய் தினமும் அபிஷேக தீர்த் தத்தையோ நிவேதனத்தையோ உண்பது பெருந்னமை தரும்.

சிவாவயத்தில் மூலவிங்கத் திறகு நிவேதனம் செய்யும் நிவேதனத்தை மருந்துபோல்ச் சிறு பாக்களவு உண்ணவேண்டுமே தவிர அதிகம் உண்டு அது கழி வாக வர இடம் கொடுக்கலா காது என்றும் மூலவிங்கத்தின் நிவேதனத்தை நாற்பது நாட-

கள் பாக்களவு அருந்திவந்தால் தீராத வியாதிகளும் நாளாடை வில் தீரும் என்றும் பெரியோர் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் எச்சந்தரப்பத்திலும் நிர்மாலி யப் பொருள்களை அலட்சியப் படுத்தாமலும் பேணியும் உய் வடைய வேண்டும்.

ஒருசமயம் இந்திரன் தூர் வாசர் கொடுத்த நிர்மாலிய மலரை அலட்சியப்படுத்தியபடி யாற் பதவியிழந்து துங்புற்றான் எனத் திருவிளையாடற் புராணம் கூறுகின்றது.

விநாயகர் அறிவு வடிவானவர்

“அறிவென்னும் கணபதியை
அகத்துக் கொள்வோம்”

என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.

புருவ நடுவிலிருந்து உள்நோக்கி ஒரு கோடும் உச்சியிலிருந்து கீழ் நோக்கி ஒரு கோடும் இட்டால் அந்த இரண்டும் சந்திக்கும் இடம் அறிவுக்கு நிறைகலமாகும். மயங்கி இருக்கின்ற ஒருவ ணைத் தட்டுவது போல் ஞான விநாயகரிடம் சென்று மயங்கிய அறிவைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளும் பொருட்டுச் சிரசிற் குட்டிக் கொள்வது என உணர்க.

உடம்பு வளைந்து நிமிர்வதால் சுறுசுறுப்பு ஏற்படும். சுறுசுறுப்பு உள்ளவனுக்கு அறிவில் தெளிவு ஏற்படும். ஆகவே பிள்ளையார் திருமுன் குட்டிக்கொண்டு, தோப்புக்கரணம் போடுகின்ற வழக்கத்தை முன்ஜோர்கள் வழிவழியாகக் கையாண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

பிள்ளையார் முன் பயபக்தி விசவாசத்துடன் குட்டிக்கொண்டு நன்றாக உட்கார்ந்து எழுந்து முன்று முறை தோப்புக்கரணம் போடவேண்டும். இதனால் அறிவும் உடம்பும் நலம் பெறும்.

இரப்பவன் தன்னத்தானே விலைப்படுத்திக்கொள்கிறான்.

முங்க முர்த்தம் பற்றிய பல்வேறு வரலாறுகள்

கே. எஸ். ஆனந்தன் ◇

சிவவழியாட்டைப் போலவே
முருக வழிபாடும் மிகத்தொன்
மையான வழி பாடாகும்.
மொகஞ்சதாரோவில் சிவ வழி
பாட்டுக்கான சான்றுகள் இருந்து
தூபோன்ற முருகவழிபாட்டுக்
கான ஆதாரச் சான்றுகள் இருக்க
வில்லை. ஆனாலும் மொகஞ்சதாரோ
முத்திரைகளிற் பொறிக்
பைப்ட்ட எழுத்துக்களில் முருகன்
எனப்படும் பெயர் காணப்படுவதாக ‘ஹூரஸ்பாதிரியார்’ சுடிக்
காட்டியுள்ளதை ஆய்வுக் குரியதாகும்.

ஆரம்ப காலத்தில் ஞாயிறு
வழிபாடே முருக வழிபாடாக
இருந்தது. சிவ வழிபாடும் முருக
வழிபாடும் ஒன்ற எனவே
மக்கள் நம்பினர். இலங்கையில்
உள்ள கதிர்காமம் எனும்
தலம் ஞாயிறு வழிபாட்டை ஒறு
திப்படுத்தும் சான்றாக விளங்

“ மனி மயிலுயரிய மாறாலென்றிப்

பினி முகக்கு ஒண்செய் யோனும் ”

எனும் புறனாநாற்று பாடலால் தெரிய வருகின்றது.

ஸ்கந்தர், கார்த்திகேயர்,
குகன், சப்பிரமணியர் போன்ற

குவதைக் கான முடிகின்றது.
ஞாயிறு கதிரவன் எச் சூரிய
னைக் குறிப்பிடுகின்றனர். கதிர்க்
கடவுளாக கருதப்படும் முருகனே
சேயோன், செவ் வேவன் என
அழைக்கப்படுகின்றான். சிவந்த
நிறத்தைக் குறிக்கும் இப்பெயர்
கள் சிவன் செம்மேனியன் என
பதாலும் இருவரும் ஒருவரே
எனக்கருதப்படுகின்றது. உருவங்கள்
வேறுபாடாக இருந்த போதும் முருகக்கடவுளும், சிவ
னும் ஒருவரே என மக்கள் கருதினர்.

திருமுருகாற்றுப்படை, பரிபாடல் முதலிய நால்கள் முருகக்
கடவுளுக்கு ஆறு திருமுகங்கள்
இருந்ததாகவும், அவரை வீரதெய்வமாக மக்கள் கருதினர்
என்றும் கூறுகின்றன சங்ககால
மக்கள் முருகனை மயில் ஊர்தியுடையவர் என்றே வழிபட்டுள்ளனர். என்பதை

திருநாமங்கள் வட இந்தியாவில்
வழங்கப் பெற்ற நாமங்களாகும்.

ஓ வலிமை மன உறுதியிலிருந்தே உண்டாவது. ○

இவை பின்னர் தென்னாட்டிற்கு வந்திருக்கலாம். என்பது புராண, இதிகாசங்கள் கூறும் கருத்துக்களாகும். வடநாட்டிற்கு முன்னர் தென்னாட்டிலுள்ள விடயங்கள் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

முருகனைத் ‘தகப்பன் சுவாமி’ என அழைக்கின்றோம். ‘ஸ்வாமி’ என்ற பெயர் சுப்பிரமணிய சுவாமியின் திருநாமத்தைக்குறிப் பதாயும் கொள்ள முடியும். திருப்பதியில் இருப்பவர் சுப்பிரமணியர் என்றும் - வெங்கடேஸ் வரர் என்றும் முரண்பாடான கருத்துக்களைக் கூறுகின்றனர். ஆறுபடை வீட்டை ஒரு முகப் படுத்தத் திருப்பதியை விட்டுக் கொடுத்ததாகவும் அங்கே இருக்கும் மூலமுர்த்தி சுப்பிரமணியரே என்றும் குன்றுதோறாடும் குமரவேள் சந்நிதியே என்பதற்கு ஆதாரங்களும் காட்டப்படுகின்றன. சங்கராச்சாரிய சுவாமிகள் இதுபற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கையில் ‘வேங்கடரமண சுவாமியே சகல தெய்வங்களைகவும் இருக்கிற பரமாத்மாவாக இருக்கிறார். அவரே பரமேஸ்வரன் - அவரே பெருமான் - அவரே முருகன் என்றும் அதனால் தான் அங்கே வில்ல அர்ச்சனை நடைபெறுகிறது. இன்றைக்கும் சுக்கிரவாரத்தில் (வெள்ளிக்கிழமை) தான் அபிஷேகம் நடைபெறுவதாகவும், எல்லாம் அவரே என்பது தன் அபிப்பிராயம் என்றும் கூறுகின்றார்.

சுப்பிரமணியர் தான் மலை மேலிருக்கும் தெய்வம் என்பது தமிழர்களின் நம்பிக்கை இந்திக்காரர்கள் திருப்பதியில் இருப்பவர் ‘பாலாஜி’ என்று அழைக்கின்றனர். பாலாஜி என்றால் குமரன், பாலன் என்றே அழைப்பர். சிவசக்தியின் திருக்குமாரன் முருகனே என்றும் திருப்பதியில் ‘குமாரதாரர்’ என்றும் ‘ஸ்வாமி’ புஷ்கரணி என்றும் தீர்த்தங்கள் சர்வரூப களாக விளங்குவதையும் கூறுகின்றனர். எது எப்படியாயினும் ‘முருகன்’ திருமால் மருகன் தானே.

சிவன் தான் கொடுத்த வரத்தைத் திரும்பப் பெறவோ, அழிக்கவோ முடியாத இக்கட்டான் நிலையில் தனக்கு மேலான ஒரு முகர்த்தத்தை உற்பவிக்கக் கருதியதால் தோன் நிய ஒப்பற்ற தெய்வம் என்றே கூற வேண்டும். சர்வேஸ்வரனான, ஈசனே வரம் பெற்ற பின்னளை என்பதாலேயே அவர் சிவசக்தியின் செல்லப்பின்னளையானார் என ஓர் கதை வடநாட்டில் உண்டு.

‘திரிபுரா ரஹஸ்யம்’ என்ற கிரந்தத்தில் சனற்குமாரர் முருகனாக அவதரித்தார் என்று ஓர் கதை இருப்பதாகக் காமகோடி ஆச்சார்யார் அவர்கள் ஓர் கட்டுரையில் எழுதியுள்ளார். அதே கதையின் சுருக்கத்தை இங்கே பார்க்கலாம்.

புனிதமான செயல்களால் வாழ்வதே புகழ் எனப்படும்.

பிரமாவின் மனத்திலிருந்து பிறந்த புத்திரர் சனற்குமாரர். உள்ளும்-புறமும் எல்லாம் ஒன்று என்று சதாகாலமும் உணர்ந்த ஓர் பிரம்ம ஞானியாக இருந்தார். இவருக்கு ஓர் நாள் தேவர்களுக்கும், அசரர்களுக்கும் சண்டை நடப்பதாகவும், தேவ சேனாதிபதியாகச் சனற்குமாரரே படைநடாத்தி அசரர்களை அழித்தொழிப்பதாகவும் ஓர் விசித்திரமான கனவு காண்கிறார். விழிப்புற்ற அவர் ஆச்சரியமுற்றவராகத் தந்தையிடம் சென்று விபரம் கூறி அதன்கருத்து என்ன என்று கேட்டார்.

அவர் கூறியதைச் செவிமடுத்த பிரம்மா ! குழந்தாய் ! நீ முறபிறப்பில் வேத அத்தியாய ஞமும் செய்தாய், அதில் தேவாகர யுத்தம் என்று வருவது உன்மனத்தில் ஆழப்பதிந்துவிட்டது. கேவர்களுக்குத் திங்கு விளைவிக்கும் அசரர்களை அழிந்தொழிந்து விடவேண்டும் என ஆவேசப்பட்டிருந்தாய் அந்த நினைப்பு இப்பிறப்பி லும் உண்ணிடம் தொடர்ந்து விட்டது. அதுவே கணவாகத் தோன்றியுள்ளது என்று கூறினார்.

மேலும் பிரமா தொடர்ந்து “குமாரா ! உனக்கு ஏந்த என்னம் தோன்றினாலும் அது நிச்சயமாக நடந்தேறும் அதனால் நீநிச்சயம் தேவசேனாதிபதியாகி அசரர்களை அழிக்கத்தான்

போகின்றாய் ! நீயோ அசரர் - தேவர் எல்லோரும் பிரம்மம் என்று இருப்பதால் இன்னொரு பிறப்பில் வந்தே அதனை நிறைவேற்றப்போகின்றாய்” என்றும் கூறினார்.

மனம், வாக்கு, சரீரம், மூன்றும் ஒருவருக்குச் சத்தியத்தி வேயே நிலையாகி விட்டால் அப்படிப்பட்டவருக்கு உத்தேசிக்காமலே அவருக்கு ஓர் அழுர்வசக்தி வந்துவிடும். அதாவது அவர் சத்தியத்தைத்தான் சொல்லவேண்டும் என்றில்லாமல் அவர் எது சொன்னாலும் அதுவே சத்தியமாகி விடும். தவறுதலாகவோ, தெரியாமையாலோ அவர் உண்மைக்கு மாறாக ஒன்றைக்கறி னாலும் அது அப்படியே நடந்து விடக்கூடும். பரம சத்தியத்தி வேயே நிலையாக நின்றுவிட்ட சனற்குமாரர் எதை நினைத்தாலும் அதைக் கணவி நினைத்தாலும் கூட அதுவே சத்தியமாகி விடும்.

சனற்குமாரர் பரப்பிரம்மத்தைத் தண்ணில் தானாக அனுபவித்துக்கொண்டு உலகம் முழுவதுமே கணவாகத்தோன்ற உட்காரர்ந்துகொண்டு விட்டார். தான் கண்ட கணவைப்பற்றி அவர் நினைக்கவே இல்லை. அதே வேளையில் அவர் கண்ட கனவு அசத்தியமாகி விடக் கூடாது என்று எண்ணிய பரமேஸ்வரன் அவருக்குத் தரிசனம்தர விரும்பினார். சனற்குமாரர்

தவம்செய்து இறைவனை வேண்டாத போதும் பார்வதி - பர மேஸ்வரர் அவர் உறைவிடத் தில் தரிசனம் கொடுத்தனர். ஆனால் அவர்கள் வந்தனர் என் பதால் உவகையோ. ஆவலோ இன்றிச் சர் வழும் பிரம்மம் என்ற நிலைக்காட்பட்டு இருந்தசர். பரமேஸ்வரனுக்கு உள்ளுரப் பரம சந்தோஷமானாலும் கோபங்கொண்டவர் போலப் பாவனை செய்து “ஞானி, அது ஏம் பிரம்மஞானி என்ற அகங்காரம் தானே நாங்கள் வலிந்து

வந்து உன்முன் நின்ற போதும் பராமுகமாய் அவமதித்து விட்டாய். நாம் சாபம் கொடுத்தால் என் செய்வாய்? ” என்றார். “ சர்வேஸ்வரா! சாபத்துக்கும் பயந்து தங்களைப் பூஜிக்க வேண்டும் என்று எனக்குத் தோன்ற விண்வெ. மா கோபம் உருத் திரராக மாறிச் சாபம் தான் கொடுக்கும் அது ஆத்மாவைப் பாதிக்காது ” என்று கூறிவிட்டு மௌனமாயிருந்தார்.

நம் குடும்பத்தில் ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் என்றால் பெண்ணின் தாய், தந்தையர் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு அதை நடாத்தி முடிக்கப் பாடுபடுகிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு அவ்விருவரும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்களே என்று தான் தோன்றும். ஆனால் அத் தாய், தந்தையர்க்குத் தங்கள் பெண்ணின் திருமணம் நடந்த பெருமிதம், சந்தோஷம் தான் நிலைக்குமே தவிரத் தம் கஷ்டங்களை உணர மாட்டார்கள்.

அது போலவே அரிச்சந்திரனும் தான் கொண்ட வாழ்க்கையின் இலட்சியத்தை விரதமாய் மேற்கொண்டு இடையே எதிர்ப்பட்ட இடர்ப்பாடுகளைப் பற்றிய கவலையில்லாமல் வாழ்ந்தான் மற்றவர்க்குத்தான் அவன் மிகவும் கஷ்டப்பட்டதாகத் தோன்றுமே தனிர் ஓவ்வொரு சோதனையிலும், தன் இலட்சியத்தில் வெற்றி பெறுவது குறித்துச் சந்தோஷம் தான் அடைந்திருக்கின்றான். இறுதியில் இறைவனின் அனுக்கிரகத்தைப் பெற்றான். ஆகையால் உண்மை பேசியதால் அரிச்சந்திரன் சந்தோஷம் அடைந்தானே தவிரக் கஷ்டம் அனுபவிக்கவில்லை.

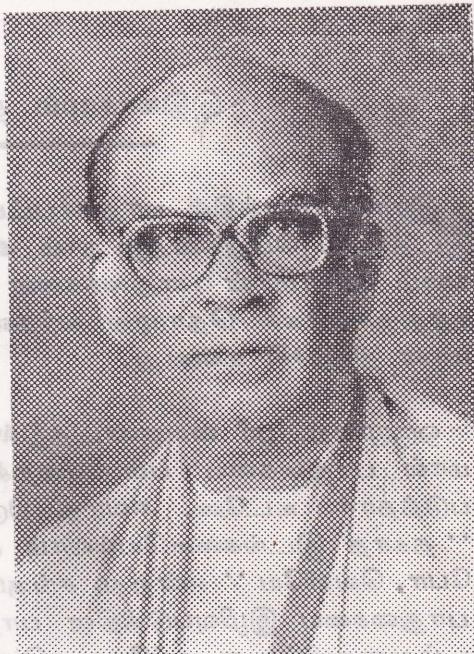
அன்புக்காகவே அன்பு செலுத்த வேண்டும்.

அறப்பணியாற்றும்
இலண்டன் சிவயோகம் அறக்கட்டளை

திரு. N. செவரத்தினம் (தலைவர்)

செஞ்சொற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன்

இலண்டன் மாநகரில் ரூட் டிங் முத்துமாரி அம்மன் ஆல யத்தைப் பராபரிக்கும் சிவ யோகம் அறக்கட்டளையினர் சைவத்தமிழ் வளர்ச்சிக்கு உலகளாவிய இர்த்தியிற் பல பணி களை ஆற் றி வருகின்றனர். சிவயோக நிறுவனத்தின் தலைவராக விளங்கும் கணக்காளர் திரு. ந. செவரத்தினம் அவர்கள் ஆதரவற்ற பல நிறுவனங்களுக்கு உதவும் நோக்கில் செயற் றி டாங்களை உருவாக்கி வருகிறார். குறிப்பாக இவர்களது ஆலயத்தில், 'பதி யிலார், கதியிலார் அறநிதியம்' என்ற திட்டத்தை ஏற்படுத் திக் கோயில் வருவாயில் ஒரு பகுதியைத் தாய்நாடாகியாழ நாட்டிலுள்ள ஆதரவற்ற நிறுவனங்களுக்கு அனுப்பி உதவுகிறார். யாழ் போதனா வைத் தியசாலையில் அமைந்துள்ள நவீன கண் சத்திர சிகிச்சைக் கூடம் சுமார் 12 இலட்சம்ரூபா செலவில் நிர்மாணிப்பதற்கு உதவியர்கள் சிவயோகம் அறக்கட்டளையினர் என்பது குறிப்பிடுகிறேன்.

பிட்டத்தக்கது. திருகோணமலை, மட்டக்கிளப்பு வன்னிப்பிரதேசம் யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிலுள்ள சைவ நிறுவனங்களின் பராபரிப்பிலுள்ள நிறுவர் இல்லங்களுக்கு அரும் பணியாற்றி வரும் சிவயோக நிறுவனம் சந்திதியான் ஆச்சிரமத்துக்கும் உதவி வழங்கி வருவது பாராட்டுக்குரியது.

நல்லெண்ணம் நற்கெயல்களை உருவாக்கும்.

பல அறப்பணிகளைத் தாய்
கத்துக்கு ஆற்றிவரும் சிவயோக
நிறுவனத்தை வாழ்த்துவதோடு
அந்திறுவனத்தை வழி நடாத்து
கின்ற தலைவர் திரு. சீவரத்தி
ங்ம் அவர்களையும் பாராட்ட
வேண்டியது எமது கடமையாகும்

வயிற்றுக்குச்சோறிட வேண்
டும் வாழும் மனிதர்க்கெல்லாம்,
பயிற்சிப் பல கல்வி தந்து
பாரினை உயர்த்திட வேண்டும்.

— பாரதியார்

இதிகாசமும் தத்துவமும்

இராமாயணத்தில் பாதுகாபட்டாபிஷேகம் ஒரு முக்கியமான
இடத்தைப் பெறுகின்றது நாம் அறிந்ததே. பதினான்கு ஆண்டு
களும் பூர்வாமரின் பாதுகைகளை சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி பரத
சத்துருக்ஞர்கள் தொழுது வந்தனர். இதற்குப்பின் ஒரு முக்கிய
மான நிகழ்ச்சி உள்ளது.

ஒருமுறை, ஸ்ரீ வைகுண்டத்தில் வழக்கத்துக்கு மாறாக திரு
மால் பாதுகையை பள்ளியறைக்குள் விடுத்து பாம்பணையில்
படுத்தார். உடனே, அவரது திருமுடி பாதுகையைப்பார்த்து,
“ தகாத இடங்களையெல்லாம் மிதிக்கும் நீ உள்ளே வருவதா?
போ, வெளியே ” என்றது. சங்கும், சக்கரமும். முடியும் சேர்ந்து
பாதுகையை இழிவுபடுத்தின பாதுகை அமைதியாக பெருமானிடம்
முறையிட்டது. அப்போது பெருமான் ‘பாதுகையே, நீலருநித
வேண்டாம். அடுத்த அவதாரத்தில் இவர்கள் உன்னை பதி
னான்கு ஆண்டுகள் பூஜிப்பார்கள். இந்தத் திருமுடி உன்மேல்
அமர்ந்திருக்கும் ’ என்று கூறினார்.

ஸ்ரீ ராமாவதாரத்தில் சங்கு, சக்கரங்கள் பரத, சத்ருக்ஞர்களாகி பூஜிக்க பாதுகை அரசாண்டது.

தத்துவங்கள் :- யாரையும் இகழ் ந் து பேசுதல் ஆகாது.
‘கீழோராயினும் தாழ உரை’ எபன்றே இதன் முக்கிய கருத்து.

— திருமுருக கிருபானந்தவரியார்

பொறுமை என்பது கசப்பானதுதான்.

மானுடத்தை மேன்மைப்படுத்தும்
மாண்புமிகு கோட்பாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

சுதாட்டம்

— சிவத்திரு.வ.

மண்டபம் முழுவதிலும் பெரி யோர்களும் மன்னர் பலரும் சூழ்ந்திருக்கச் சூது விளையாட்டு ஆரம்பமாயிற்று. முதலில் யுதிஷ்டிரர் உயர்ந்ததான் இரத்தின மாஸல ஒன்றைப்பந்தயப் பொருளாக வைத்தார் அதனைச்சுகுனி வெற்றி கொண்டு தனதாக்கிக் கொண்டான். மேலும் மேலும் பற்பல பொருட்களைப் பந்தயப் பொருளாக வைத்துச் சூது நடைபெற எல்லாவற்றையும் வெற்றி கொண்டு சகுனி வருவதனை விதுரர் கவனித்து விட்டு எழுந்து, திருதராஷ்டிரரை நோக்கி “மன்னா, நான் சொன்னதை நீர் அங்கிரிக்கவில்லை. இப்போது, விளையாட்டின் போக்கைப் பார்க்கும் போது, துரியோதனனுக்காகவே சகுனி வஞ்சக மாக ஆடி எல்லாவற்றையும் வெற்றி கொள்கிறான். நீர் இதற்காக மகிழ்வு அடைகின்றீர்கள் முடிவை யோசிப்பதாக

இல்லை. எனவே, விபரீதமாக ஏதும் நிகழ்வதன் முன்பாக, விளையாட்டை நிறுத்த வேண்டும். பாண்டவர்களின் பகைக்கு ஆளாகிக் கூரியோதனை பெரும் இழப்பைச் சந்திக்கப்போகிறான் எனவே, இத்துடன் இவ்விளையாட்டை நிறுத்தத் துரியோதனைப் பணிக்க வேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

விதுரரின் உரைகளாற் சீற்றம் கொண்ட துரியோதனை “விதுரரே, உமக்குப் பாண்டவர்களிடத்துப் பிரியம் இருப்பதனால் எம்மை அவமதித்துத் தாழ்த்திப் பேசுகிறீர். உமக்கு அங்குள்ளவர்களுடன் நீர் சென்று இருக்கலாம். இப்படிப் பேசி எமது விரோதத்தைத் தான் நீர் சம்பாதித்துக் கொள்ளுகிறீர்” என்று கடுமையாகப் பேசவானான். அப்போது, விதுரர் “துரியோதனா உனக்குநல்லனவற்றை எடுத்துரைக்க யான் கடமைப்

பட்டவன். நான் சொல்பவற்றை நீகேட்காது நடந்தால் நீ பெரும் துண்பம் அடைவாய். கபடமாகப் பேசி உன்னை அழிக்கத்திட்டம் இபொவர் பேச்சே உனக்கு இனி மையாக இருக்கிறது. எனது உரைகள் உனக்கு வெறுப்பூட்டு பவையாக இருக்கின்றன. ஆயி னும் யான் சொல்லியே திரு வேங். ஏற்பதும் மறுப்பதும் உன் விருப்பம் ” என்று கூறி முடித் தார் விதுரர்.

அவ்வேளையிற் சகுனி மென் மேலும் யுதிஷ்டிரருக்கு ஆவேசம் ஏற்படும் வகையில் “ மன்னா, பெரும் பொருட்களை நீர் தோற்று விட்டோ இனியும் பண்யம் வைப்பதற்குத் திரவியங்கள் உள்ளவா? ” என்று கேவியாகக் கேட்டான். யுதிஷ்டிரர் வேகமடைந்து, தனது திரவியங்கள், படைகள், அடிமைகள், நாடு, நகரம் அனைத்தையும் வைத்து ஆடித்தோற்றுவிட்டார் இவற்றால் எல்லாம் திருப்தி அடையாதவனாய்த் துரியோதனன் சகுனியை மேலும் விளையாடும்படி தூண்டினான். இதனால் யுதிஷ்டிரர் தம்பியர் நால் வரையும் வைத்து ஆடி முடிவில் தன்னையும்வைத்து ஆடித்தோற்றார். அப்பொழுதும் சகுனி விடுவதாக இல்லை. “ தருமரே உன்னிடம் இன்னும் அறிய பொருளாகத் திரெளபதி இருக்கிறாள். அவளை வைத்து ஆடினீராகில் உமக்கு வெற்றி கிடைத்தாலும் கிடைக்கும் ” என்று

கேவி பேசினான். தருமர் மேன்மை மிக்கவளான திரெளபதி யையும் பண்யமாக வைத்து ஆடி அவளையும் தோற்றார்.

சபையினர் செய்வதறியாது திகைத்து நின்றனர். எல்லோர் கண்களிலும் கலக்கம் ஏற்பட்டது. திருதராஷ்டிரனும் துரியோதனன், கர்வன், சகுனி முதலானோரும் ஆனந்த மிகுதியினால் ஆரவாரஞ் செய்தனர். அவ்வேளை துரியோதனன் விதுரரை நோக்கி “ விதுரரே, நீர் சென்று பாஞ்சாலியைச் சபைக்கு அழைத்து வாரும். இங்கே பணிப் பெண்களுடன் சேர்ந்து அவள் எனக்குப் பணிவிடை செய்யட்டும் ” என்று இறுமாப்புடன் பணித்தான். அவ்வுரைகளால் ஆவேசமடைந்த விதுரர் துரியோதனனை நோக்கி “ முடனே! உனக்கு அழிவுகாலம் கிட்டிவிட்டது. திரெளபதி யைப் பணி செய்ய அழைத்துப் பாண்டவர் பகையை ஏற்படுத்திக் கொள்கிறாய். இதனை நீ உணர்ந்து நடந்து கொள் ” என்று கோபமாகப் பேசனார்.

விதுரரின் உரைகளை உதாசினம் செய்த துரியோதனன், தனது தேர்ப்பாகனாகிய பிரதிகாமியை நோக்கிப் “ பிரதிகாமி நீ சென்று திரெளபதி யை அழைத்து வா. விதுரர் பாண்டவர் நலத்தில் அக்கறையுள்ளவராதலால் அவர் செல்லத்தயங்குகிறார். எனவே நீசென்று அவளை

இங்கே அழைத்துவா ” என்று கட்டளை இட்டான்.

விபரீத விளைவு

பிரதிகாமி அந்தப் புரதத்திற் குச் சென்று, திரெவபதியிடம் நடந்தவற்றைக் கூறித் திரெள பதியைச் சபைக்கு வரும்படி அழைத்தான். அதனைக் கேட்ட திரெளபதி துணுக்குற்றவளாய் “ ஏ ! பிரதிகாமி என்ன கூறு கிறாய் ? மன்னர் எவராவது தனது மனைவியைப் பண்யமாக வைத்துச் சூதாடுவார்களா ? தரு மராஜனிடம் பண்யம் வைப்ப தற்கு வேறு பொருட்கள் ஏதும் இல்லையா ? இது என்ன விபரீதம் ? ” என்று கேட்டாள் அப் போது பிரதிகாமி “ வேறு பொருட்கள் ஏதும் இல்லாத காரணத்தால்தான் மன்னர் தங்களைப் பண்யைப் பொருளாக வைத்துத் தோற்றுள்ளார். ” என்று தெரிவித்தான். அவ்வரை களைச் செவிமடுத்த திரெளபதி பிரதிகாமி ! நீ சென்று மன்னர் தன்னைத் தோற்றுதன் பின் என்னைத் தோற்றாரா ? அல்லது என்னைத் தோற்றுதன் பின் தன்னைத் தோற்றாரா ? என்பதனை முதலில் அறிந்து வந்து கொல். அதன் பின்னர் நீ என்னை அழைத்துப் போகலாம் ” என்றாள்.

பிரதிகாமி சபைக்குச் சென்று யுதிஷ்டிரரை நோக்கித் திரெள பதி கேட்ட விபரத்தை எடுத் துரைத்தான். அவ்வார்த்தை

களைச் செவிமடுத்த யுதிஷ்டிரர் உயிரற்ற பொம்மை போன்று மனம் நொந்து மெளனமசய் வீற்றிருந்தார். அவ்வேளையில்து துரியோதனை “ ஏ ! பிரதிகாமி திரெளபதி சபைக்குவந்து கேட்க வேண்டியதைக் கேட்கட்டும். எனவே, நீ சென்று அவளை அழைத்துவா ” என்று கட்டளை பிட்டான். பிரதிகாமி மீண்டும் அந்தப்புரம் சென்று துரியோதனை கூறியவற்றை எடுத் துரைத்தான். அவ்வேளை திரெளபதி “ தேர்ப்பாகனே ! தரும். நியாயம் அறிந்த பெரியவர்கள் இருக்கும் சபையில் இக்கேள்வியைக் கேட்டுவா, பெரியோர்கள் ஏது கூறுகிறார்களோ அதன் வண்ணம் நான் நடக்கிறேன் ” என்று கூறிப் பிரதிகாமியை மீண்டும் அரசவைக்கு அனுப்பினாள். தேர்ப்பாகன் சபைக்கு வந்து பெரியோர்களைப் பார்த்து திரெளபதி கூறியவற்றைக் கூறி நின்றான். பிரதிகாமியின் கேள்விக்கு யாரும் பதிலளிக்கவில்லை. அப் போது துரியோதனை பொறுமை இழந்தவனாய்த் துச்சாதனை நோக்கி, “ துச்சாதனா அறிவாற்றல் இல்லாத இத்தேர்ப்பாகன் பாண்டவர்கட்கு அஞ்சித் திரெளபதியைக் கூட்டிவரப் பயப்படுகிறான். எனவே நீ சென்று அவளை அழைத்துவா. அடிமைகளாகி விட்ட பாண்டவர்களால் உன்னை ஒன்றும் செய்ய முடியாது ” என்று கூறிச் துச்சா

தன்னை அந்தப் புரத்துக்கு அனுப்பி வைத்தான்.

தமையனின் கட்டளையைக் கேட்டதும் துச்சாதனன் விரைந்து எழுந்து அந்தப்புரம் நோக்கிச் செல்லவாணான். திரெளபதி இருக்கும் இடத்தை அடைந்து “ஓ! பாஞ்சாலி அடிமையாகி விட்ட நீ மன்னர் கட்டளையை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் இருக்கிறாய். கொரவர் களின் உடைமையாகி விட்ட நீ எதிர்ப்பேசுகப் பேசிக் காலத் தைக் கழிக்காதே. விரைவில் சபைக்கு வா” என்று வண்ணம் யாகப் பேசலாணான். அவனது உரைகளைச் செவிமடுத்த திரெளபதி துயரடைந்தவளாய்க் காந்தாரியின் அந்தப் புரத்தை நோக்கி விரையலாணாள். விரைவாகச் சென்ற திரெளபதியைக் கொடியவனாகிய துச்சாதனன் இராஜகுயப் பெறுவேள்விசெய்த

தன் பயணாய் அபவிருத நீராட்டு நடை பெற்று மேன்மை பெற்ற அவளின் கூந்தலைத் தன் தீய கரங்களாற் பற்றி இழுத்துச் சென்றான் நாகம் போற்சீறியெழுந்த திரெளபதி “ஸுடனே, என்னைத் தீண்டாதே பெரும்பாவத்துக்குள்ளாகப் போகிறாய்” என்று சாபமிட்டுப் புலம்பியவாறு அரசவையை அடைந்தாள். அரசவையில் பாண்டவர்கள் தலை குனிந்தவாறு வீற்றிருப்பதனைக் கண்டு கலக்கமடைந்தவளாய் யுதிஷ்டிரரரை ஏறிட்டு நோக்கினாள், நாடு, நகரம், பொன், பொருள் அனைத்தையும் இழந்த நிலையிலும் கவுலைப்படாத யுதிஷ்டிரர் திரெளபதியின் பார்வையால் மிக்க துயரடைந்தார்.

[தொடரும்.....]

நல்லன நாடுவோம்

- ★ சிரித்து வாழவேண்டும், பிறர் சிரிக்க வாழ்ந்திடாதே.
- ★ நல்லோரை நாடு, அல்லாதாரைப் பகைக்காதே.
- ★ மலையளவு உபகாரம் செய்தாலும், கடுகளவும் அபகாரம் செய்யாதே.
- ★ புண்ணியம் செய்யாவிட்டாலும், பாவம் செய்யாதிரு.
- ★ பிறந்தவன் இறந்ததைப் பார்க்கின்றோம், இறந்தவன் பிறந்ததைக் காணவில்லை.
- ★ தீயவனுக்கு நல்லவனாயிருந்தாலும், நல்லவனுக்குத் தீயவனாகாதே.

எதையும் சொல்வதை விட செய்வதே மேல்.

(கவாமியார் குருபூச பங்குனி - ஆயிலியம் 04 - 04 - 2001 புதன்)

உயர்திரு. யோகர்ச்வாமிகள்

(१) புலவர் வை. க. சிற்றும்பஸம் (१)

ஆதியில் உயர்ந்த நாகரிகத் தால், தமிழ்மொழி, வடமொழி, ஆங்கில மொழிகளின் சிறப்பினால், அரசியலால், கோயில்களால், பக்திமார்க்கத்தால் சிறந்து விளங்கியது நாம் வாழும் யாழ்ப்பாணமாகும். இந்த வகையில் பக்திமார்க்கத்திற் சிறந்து விளங்கிய அடியார்களுள், ஞானியருள் எம்மத்தியிலும் இருந்தவர் உயர்திரு. யோகர்ச்வாமிகளாவர்.

அண்ணார் அவதாரங்கேய்த இடம் மாவிட்டபுரமென்றும், கல்விபயின்ற இடம் யாழ்ப்பாணமென்றும், உத்தியோகம்பார்த்தவிடம் கிளிநோச்சியென்றும் கூறுவர்.

கவாமிகளின் ஞான பரம்பரை அற்புதம் நிறைந்தது. கடையிற்கவாமியைக் குருவாகக் கொண்ட நல்லூர் உயர்திரு. செல்லப்பாச்சவாமிகள் மூலமும், அவரைக் குருவாகக்கொண்ட உயர்திரு யோகர்ச்வாமிகள் மூலமும் உலகத்தில் விளங்காநிற்கின்றது. சிறப்பாக இந்தச் சுவாமிகள் மூவரும் சஞ்சாரஞ் செய்த இடம், யாழ்ப்பாணம் அண்ணசத்திரத்திலிருந்து யாழ் / இந்துக் கல்லூரி வரையும் என்பர். சிறப்பாகச் செல்லப்பாச்சவாமிகள் நல்லூரிலும், யோகர்ச்வாமிகள், கொழும்புத்துறை, நல்லூர், யாழ்ப்பாணத்திலும் சஞ்சரித்தார்களென்பர்.

செல்லப்பாச் சாமியாரை, விசரச் சாமியென்றும், ஞானி, என்றும் கூறுவர். கிளிநோச்சியில் உத்தியோகம் பார்த்துக்கொண்டிருந்த காலத்திலேயே சுவாமிகள் ஜெபம், தவம் என்பவற்றில் ஈடுபட்டு ஞானமார்க்கத்தில் ஈடுபட்டதாக அவரது வரலாறு கூறும். நல்லூர்த் தேரடியில் வாழ்ந்த செல்லப்பாச்சவாமிகளின் போதனையிலும், சாதனையிலும், ஈடுபட்ட யோகர்

மலர்களைச் சுற்றி மனம் கமழும்.

சுவாமிகளுக்கு அவரது தகுதி கண்டு சுவாமிகள் உபதேசங்கு செய்த நான்கு மகா வாக்கியங்கள் மிக உண்ணத்மானவை. அவை,

1. முழுதுமுண்மை
2. ஒருபொல்லாப்புமில்லை
3. எப்பவோ முடிந்தகாரியம்

4. நாமறியோம் என்பவாம்.

இந்த உண்மைகளையும், குருவையும் பாராட்டித், தாஞ் செய்த நற்சிந்தனையில் பாடல் கள் சிலவற்றைப் பாடியிருக்கி றார்கள்.

அதில் தமது குருவின் தோற்றம் பற்றிய கூறிய பாடல்

1. சிரித்து நல்லூர்த் தெருவில் திரிவார் வெறித்த பார்வையர், வேட விருப்பிலர் கறுத்த மேனியர், கந்தைத் துணியினர் ஏறித்தனர் பவமினி யெனக் கில்லையே.

2. அவரின் இயல்புகள் பற்றிய பாடல் பொறிவழியே போய்ப் புகுந்து திரிவேணை நெறிவழியே நிறுத்தி நீயேநா ஜென்றுரைத்த பெரியவனைப் பித்தவென்று பிறர்பேசும் பெருமானைச் செறிபொழில்குழ் நல்லைநகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே.

3. சிவபெருமானே குருவாகி வந்தாரென்பது பற்றிய பாடல் காட்டிலே காளியிடன் கூத்தாடுங் கண்ணுதலோன் நாட்டிலே ஞானகுருவாய் நயந்து வந்து மீட்டா வைன்றன், விரையார் மலரடியை மாட்சிமைசேர் நல்லைநகர்த் தேரடியிற் கண்டேனே.

இவ்வாறு வேறு பாடல்கள் பலவற்றிலும் பாடத் தவற வில்லை. யோகர்ச்சுவாமிகளுக்குச் செல்லப்பாச்சுவாமிகளாற் செய்யப்பட்ட சோதனைகள் பல.

தமது குருவையும், அந்த நான்கு மகா வாக்கியங்களையும் பின்பற்றி நடந்த யோகர்ச்சுவாமிகள் முற்றுமாய்த் துறவு நிலை

யைக் கடைப்பிடித்தார். அதனால் தம்மைச் சரணடைத் தெத்தனையோ பேரன்பர்கள் கடைத்தேற வழி செய்தார். அத்தன்மையினாலே வேதாந்த, தீத்தாந்த சமரச ஞானியாய்த் திகழ்ந்தார். அவரது தூய்மையினாலும் வாய்மையினாலும் புத்தர்களும், கிறித்தவருமன்றி முஸ்லிம்களும் வந்து அவரைத் தரி

சித்துப் பெரும் பேறடைந்தன ரெண்லாம். சுவாமிகளைச் சரணடைந்த எத்தனையோ பேர்களின் குடும்பங்கள் நன்னென்றி கடைப்பிடித்தலால், வாழையடி வாழையாக, வளர்ந்து வாழவதை நாம் இன்று கண்கூடாகக் காணலாம். சுவாமிகள் தம்முமக்காண வரும் அன்பர்களில் சிலரது விடு கஞக்குத் தாமே திடீரென்று சென்ற வருவதுண்டு. சுவாமிகளைப்பற்றிச் சில அன்பர்கள் என்னிக் கொண்டிருந்த சமயமோ, அல்லது அன்றோ. அடுத்த நாளோ காத்திராப் பிரகாரம் அவரில்லங்களுக்கு ஒர்கள்ப்புச் சுத்தியால் சென்று விடுவார்.

தமது மெய்யடியார்களிற் சிலர் கடும் வருத்தத்தாற் பீடிக் கப்பட்டிருந்தசமயம் அவர்களது வசிப்பிடம் சென்று வருத்தத்தைத் தீர்த்த பல சம்பவங்களுமண்டு. சித்தாந்த நூல்வகுப்புக் களையும், திருமுறை, பண்ணிசை வகுப்புக்களையுமன்றி கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவாத மூரடிகள் புராணத்தையும் படிப்பித்தும் பயன் சொல்லவும் வைத்த பெருமை சுவாமிகளுக்குண்டு.

யாழ்ப்பாணம் சிவதொண்டன் நிலையத்தில் இவை அன்று தவறாமல் நடந்தன. சுவாமிகள் இருக்கும்போதே, ஒரு வழிகாட்டல் முறையாக, திருமுறையன்றி சிவபுராணத்தையும் நற

சிந்தனையும், தியானம், திருப்பாத பூஜை என்பனவற்றையும் மெய்யடியார்கள் கடைப்பிடித் தொழுக வேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் ஒவ்வொரு ஆங்கிலமாதத்தில் முதல்வார ஞாயிற்றுக் கிழமைகளிலும் சிவதொண்டனில் நிகழ்ந்துவரப் பெருந்தொண்டாற்றறியுள்ளார். இந்நிகழ்ச்சி தவறாமல் இன்றுவரை நடைபெற்று வருகிறது என்றும் இக்கைங்கரியத்தை நடாத்தவதற்கு, அறங்காவலர் சபையேயும் நியமித்துள்ளார். இஃதன்றி

இந்நடைமுறையில் மட்டக்களப்பில் செங்கலடி, யிலும் உள்ள சிவதொண்டன் நிலையமும் இன்றுந் தொடர்ந்து பின்பற்றுவதை நாமறிவோம், யோகர்சுவாமிகள் எங்கெங்கே திரிந்தாலும், கொழும்புத்துறையிலுள்ள ஆச்சிரமத்திலேயே பெரும்பாலுந் தங்குவார். சுவாமிகளது அன்பர்களிற் சிலர் சுவாமிகளைத் தரிசிப்பதற்காகக் கொழும்புத்துறைக்குப் போவது வழக்கம். பெரும்பாலும் மாலை நேரத்திலேயே போவார்கள். போகும்போது, கையுறையாகப், பால், பழ வகைகள், கற்கண்டு, கர்ப்புரம் ஊதுபத்தியுடன் தேங்காய், நறுமண மலர்களுங்கொண்டு செல்வதுண்டு. அங்கே, அவர்முன் பல அன்பர்கள் திரண்டிருப்பார்கள். கொடுத்த கையுறையிற் சிறிதை எடுத்ததன் பின் எஞ்சிய யாவற்றையும் முன்பக்கமமர்ந்த அன்பர்களுக்கே

பகிர்ந்து விடுவார்கள். கூடி யிருந்தவருக்குப் பொதுவாக ஒரு வார் த்தை சொன்னார்களானால், அவ்வார்த்தை அத்தனை பேருக்கும் பொருத்தமாக அமைந்துவிடுவதுமுண்டு. சுவாமிகள் செய்த அற்புதங்கள் பல வண்டு. எல்லாம் எழுத, ஞானச்சுடர் இடந்தராது. மிக இன்றி யமையாத ஓரற்புத்தை மாத்திரம் அடியேனிங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

பொன்பெற்ற திருப்பதிகம்

யோகர் சுவாமிகளிடம் பக்தி கொண்ட பெரும் பரதேசியார் ஒருவர் சங்காணையிலிருந்தார். அவரை ‘நாகலிங்கப்பரதேசியார்’ என்று யாவரும் அழைப்பர். காவிவஸ்திர தாரியாகிய அவர், இனிமையாகச் சங்கித கதாப்பிரசங்கஞ் செய்வதில் வல்லவர். அவ்வாறான சேவையால் வரும் பொருளை ஆதாரமாகக் கொண்டு தம து சிவியத்தை நடாத்தி வந்தார். ஆயினும் நாளாந்த வாழ்க்கைச் செலவுக்கு அவ்வுதியம் போதவில்லை. அதனால், பக்திமாணாகிய அவர், யோகர் சுவாமிகளிடஞ் சென்று தனது குறைநிறைகளைச் சொல்வார். ஒருநாள் இவ்வாறு சென்ற போது சுவாமியார், பரதேசியாரிடம், திருஞானசம்பந்தர் பாடிய ‘இடரினுந்தளரினு ...’ மென்ற காந்தார பஞ்சமப் பண்ணிலமைந்த தேவாரத்தைப் பாடும்படி பணித்தார். அவரும்

படித்தார். பயன்படவில்லை; எனினும் யோகர் சுவாமிகள் ‘படிக்கிறமாதிரிப் படித்தால், ஏன்பயன்வராது,’ என்று சொல்லித் தான் வாங்கிப் படித்தார். என்ன அதிசயம்; அந்நேரம் யாவர் முன்னிலையிலும், ஆசுசிரமவாசலில் ஒரு கார் வந்து நின்றது. சுமார் இருபத்தெந்து வருடங்களின் முன் சுவாமிகளின் ஆசிரபற்று மலேசியா சென்ற தம்பதியினர், அக்காரி விருந்து இறங்கி வந்தனர் வரும்போது, தட்டத்தில் சில கையுறைகளும் ஒரு பொற்கிழியும் கொண்டு வந்தனர். சுவாமிகளின் திருமுன்பு வைத்தப் போற்றிப் பணிந்தனர். உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பரதேசியார் மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்ப ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்க வணங்கினார். அத் தம்பதியினர் சுவாமிகளை நினைத்துச் சேமித்து வைத்த பொற்காசகள் (தங்கப்பவுண்கள்) தான் அப்பொற்கிழி. சுவாமிகள் அத் தம் பதியினரை அழைத்து அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு பன்னணியும், அந்தக் காரின் சாரதிக்கு ஒரு பவனும் கொடுத்தபின் மிகுதி முழுவதையும், அத்தம்பதிகளின் திருக்கருமலம் பரதேசியராக்குவழங்கினார்கள். அவரும் பெற்றுச் சந்தோஷமடைந்தார்.

இதிலிருந்தே தேவாரத் திருப்பதிகங்களும் மிக்கமந்திரசக்தியடையனவென்றும் அவற்றைப் போற்றவேண்டுமென்றும்

அறிந்துகொள்ளலாம். நாம் அப் படியே போற்றுகிறோம்.

யோகர்ச்வாமிகளைப் பின் பற்றியவர்களுள் யானும் எனது மனைவியார் பொன்னம்மாவும் பின்னைகளும் பெரும் பாக்கிய சாலிகளே.

ஞானச்சடர்

சுமார் மூன்று வருடங்களம் யானும் எனது மனைவி மக்களும் சந்திதிப் பெருமானிடத் தும் அப்பெருமான் கிருபையால் ஞானச்சடரிடத்தும் பெரும் பத்தி பூண்டு வருகிறோம். ஞானச்சடரை முழுவதாக வாசித்து வந்த எனது அருமை

மனைவியார் பொன்னம்மா சந்திதி முருகனின் அழைப்பின் பேரில் சென்ற 9 - 2 - 99 - இல் அமரராய் விட்டார். எனினும் ஏனையோர் சடரின் ஒளியால் ஈர்க்கப்பட்டு வாழ்ந்து வருகிறோம். சுபம்

உண்மையில் ஞானச்சடர் தமிழர்களுக்குக் கிடைத்த ஒரு வரப்பிரசாதமலர், மாணவர்கள் தொடக்கம் முதியோர் வரை படித்துப் பயன்பெறும் ஒரு அருங்கூடர். எல்லாஞ் சந்திதிப் பெருமானது திருவிளையாடலே என்பது விளங்கும். வாழ்க ஞானச்சடர்; வளர்க அதன் பணி.

ஆலயம், வித்தியாலயம் உட்பட எல்லாம் இன்று புதிப்பிக்கப் படுகின்றன. வீதியில் இறங்கினால் புதிய தோற்றும் புதிய காட்சி எல்லாம் எமக்குத் தெரிகின்றது. பெளத்தீக வளம் முன்னேற்ற மான முறையில் மாற்றமடைந்து செல்கிறது. ஆனால் ஆத்மீகம், மனிதநேயம், ஒழுக்கம் போன்றவை சமூகத்தில் முன்னேற்றமடைந்துள்ளதா எனச் சிந்திக்க வேண்டும். உண்மையில் இவை முன்னேற்றமடைவதற்கு மாறாக மோசமடைந்து செல்வதையே காணமுடிகின்றது.

ஆலயத்திற்கு செல்கின்றவர்கள் கூட ஆன்மாவினுடையாடேற்ற ரத்திற்காக வழிபடுவதை விட இவ்வுலக வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதற்காகவே வழிபாடு நடாத்துகின்றார்கள் என்பதே இன்றைய யதார்த்தமாகவுள்ளது.

மலர்வெளியீட்டில் சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை அவர்கள்

திருப்பதியே விடுதலைக்கு வழி வகுக்கின்றது.

ஒன்று கொடுத்து இரண்டு பெற்றவர்

(1) சி. செல்லமுத்து (1)

தாயிலார் என்றுநாம்
தாயினைக் கண்டவர்
அம்மா வெனவழைத்த
அம்மையே அன்றோ அறி.

அன்புக்குக் கண்ணப்பநாய
நாரும்; மாகேகர பூசைக்கு
இளையான்குடிமாற நாயனாரும்
தலை சிறந்தவர்கள். இவ்விரண்
டும் ஒருங்கே அமையப்பெற்று
விளங்கியவர் காரைக்கால் அம
ையார் என்னும் புனிதவதி
யார்.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவைக்
கைப்பற்று முன்னரே பிரெஞ்சுக்க்
காரர் காரைக்காலையும், புதுச்-
சேரியையும் கைப்பற்றி ஆண்ட
னர். இந்தியா சுதந்திரம் பெற
றதும் காரைக்காலை ஒப்படைத்
துப் பிரெஞ்சுக்காரர் விட்டகன்
றனர். தமிழகத்தின் கீழ்க்கரை
யில் இப்போதும் தனிமானில
மாக இருக்கிறது. வங்கக்கடவின்
அரவணனப்பில் சீர் சிறப்புடன்
விளங்கியது காரைக்கால் அங்கே
வணிகர்க்குலப் பெருமகாகது
திகழ்ந்தவர் தஷத்தன் என்ப
வர். அவர் செய்த பூர்வபுணிய
யப்பயணால் - திருமகளின் அவ
தாரம் எனத் தக்க பேரழகுடன்

தப்பாக எண்ணினோம். குவிகளினாக
தாழூருகி - வாயினால்
அங்புத்தாய் காரைக்கால்
அம்மையே அன்றோ அறி.

பிறந்தவர் புனிதவதி அம்மை
யார்.

மன்சோறுகறி ஆக்கி விளை
யாடும் பருவத்திலேயே; சிவனடி
யார்களை வணங்கி; உபசரிக்கும்
நற்பண்பு அவரிடம் இயல்
பாகவே குடுகொண்டிருந்தது.
பெற்றாரும், உற்றாரும், அங்கு
வரும் மற்றோரும் அவரிடம்
பெரன்பு செலுத்தினர். காலம்
அவரைக் கண்ணிப்பருவத்திற்
சேர்த்தது. திருநாளைப்பட்டினத்
ஆத் தலைசிறந்த பெருவணி
கரின் புதல்வரான பரமதத்தன்
என்பவரின் வாழ்க்கைத்துணையில்
யானார்.

புதுதாக அமைத்த பெரு
மாளிகையில் அவ்விருவரும் இல்
ஸறம் நடாத்தினர். பரமதத்த
னும் வணிகஞ்செய்து பெரும்
பொருள் ஈட்டினார். அங்கு
வரும் யாவரையும் அன்புடன்
உபசரித்து; எந்தோமும் பரம
பதியாகிய சிவபெருமானைச் சிந்
தையில் இருத்தி வழிபாடு
செய்தனர்.

○ மனிதனைக் கெடுப்பது ஆசையும், கோபமும் ○

இவ்வாறிருக்கு நாளில் பரமத் தத்தனி ன் நன்பரொருவர் இரண்டு மாங்கனிகளை அண்பளிப்புச் செய்தார். அவரை உபசரித்து வீட்டிற் கொண்டு போய்க் கொடுக்கும்படி கூறி னார். அம்மையாரும் அவரை உபசரித்துப் பழங்களை வாங்கி வைத்தார். அவ்வேளையில் சிவ ஷதியார் ஒருவர் வந்துசேர்ந்தார். அந்நேரம் அங்கே கறி வகை முடியாததால்; அன்னத்துடன் மாங்கனிகளிலொன்றைப் பக்குவம் செய்து அருந்தசெய்தார். சிவஷதியாரும் அவரை ஆசிரவதித்து விடைபெற்றுச் சென்றார்.

அவர் சென்ற சிறிது நேரத்தில் பரமதத்தனும் இல்லங்கேர்ந்தார். நீராடிச் சிவபூசை முடித்து, உணவருந்து ஆசனத்

“தேசடைய சடைப்பெருமான் திருவகுளால் இன்னமுமோர் ஆசில்கனி அவனருளால் அழைத்தளிப்பாய் என்னமாழிந்தான்”

“அம்மருங்கு நின்றயர்வார் அருங்கனிக்கங் கென்செய்வார் மெய்ம்மறந்து நினைந்துற்ற இடத்துதவும் விடையவர்தாள் தம்மனங்கொண் டுணர்தலுமே அவரருளால் தாழ்குழலார் கைம்மருங்கு வந்திருந்த ததிமதுரக் கனியொன்று”

அதைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார் - உடனேயே அவன்கையிலிருந்த மாங்கனி மறைந்து விட்டது. அவன் திகைத்தான்; அவரைத் தெய்வப்பெண்ணாகக் கருதினான்; சிலநாட்கள் இருந்து பின்னர் மரக்கலத்தில் பொருள்களையேற்றி - வெளியூர்போய்

தில் அமர்ந்தார். அம்மையார் உணவு பரிமாறி, மாங்கனியையும் பக்குவுஞ்செய்து கொடுத்தார். அக்கனியின் சுவை மிக்கிருந்ததால் - மற்றைய மாங்கனி யையும் கொண்டுவரச் சொன்னார். அம்மையார் உள்ளே சென்று பரமபிதாவாகிய சிவபெருமானிடம் கருகி வேண்டினார். உடனேயே அவர் கரத்தில் அதிமது ரமான் மாங்கனி யொன்று வந்துசேர்ந்தது அதைப் பக்குவம் செய்து பதியிடம் தந்தார். அதையுண்ட பரயதத்தன் இது தேவாமிரதம் போன்றது, “எவ்வாறு கிடைத்தது” எனக்கேட்டார். அம்மையாரும் தயக்கத்துடன் “அது இறைவன் அருளாற் கிடைத்தது” என்றார். ‘இறைவனருளாற் கிடைத்தது’ என்பதை வளிகள் நம்பவில்லை.

வருவதாகக் கூறி விடைபெற்றான். வருடங்கள் உருண்டோடின் குமரியுணவுக்குச் சென்ற வளிகர் சிலர் அவன் மறுவிவாகம் செய்து குழந்தையுடன் இருப்பதாகக் கூறினார் - அக்குழந்தைக்குப் “புனிதவதி” என்நாமகரனஞ்சு செய்திருந்தான்.

புனிதவதியாரின் தந்தையார் ஆகிய தனத்தன் சுற்றுத் தூர் புடைகுழப் புனிதவதியாரையும் அழைத்துக்கொண்டு கன்னியாகுமரிக்குச் சென்றான். இவர்கள் வருடையறிந்த பரமதத்தன்; தனது இரண்டாம் மனைவியும். மகனும், சுற்றுத்தாரும் உடன்வர அம்மையார் இருக்குமிடம் வந்து - வீழ்ந்து வணங்கினான். இதைக்கண்ட வர்கள் “இவ்வாறு மனைவியை ஏன் வீழ்ந்து வணங்கினாய்? ” எனக்கேட்க அவன்; அவருடைய

“ வருமிவன் நம்மைப் பேணும் அம்மைகாண் உமையே மற்றிப் பெருமைசேர் உருவும் வேண்டிப் பெற்றனள் என்று பின்னர் அருகுவந் தனையநோக்கி அம்மையே என்னுஞ் செம்மை ஒருமொழி உலகமெல்லாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார்.”

அப்போ து காரைக்கால்
அம்மையாரும்; அப்பா! என்று
பங்கயச் செம்பொற்பாதம்
பணிந்து வீழ்ந்தெழுந்தார். அப்

“இறவாத இங்பு அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கிண்றார் பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டேல் உன்னை யென்றும் மறவாமை வேண்டும் இன்னும் வேண்டும் நான்மகிழ்ந்து பாடி அறவாந் யாடும் போதுன் அடியின்கீழ் இருக்க வென்றார் ”

இறைவனும் அவ்வாரே
அருள்பாலித்தார். பின்னர் இறைவரின் ஆணைப்படி; தென்னாட்டி வூள்ள “ திருவாலங்காடு ” என்னுந் திருத்தலஞ் சென்று; இன்றும் இறைவனின் திருநடனங்கண் டு களித்திருக்கின்றார். அங்கே; இரவில் இப்போதும் இறைவனின் திருக்கூத்து நிகழ்வதாகக் கூறுகிறார்கள் - இரவில் வேறே வரும் அங்குச்செல்லவதில்லை.

தெய்வத்தன்மையை எடுத்துக்
கூறினான், பொன்ற கூடுதல் சீர்கள்

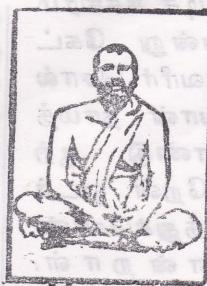
அம்மையார்; அவனுக்காக வை தி திருந் த தசையுடம்பை மாற்றி; எண்புடல் எடுத்துக் கொண்டு - பேய் உருவில் கைவை நோக்கி விரைந்து சென்றார். திருக்கைவை சேர்ந்ததும் காலால் நடவாது தலையால் நடந்து இறைவன் திருமுன் சேர்ந்தார். உமாதேவியர் கேட்க; சிவபெருமான் அவரைப்பற்றி உமாதேவி யாருக்குக் கூறுகிறார்.

மைகாண் உமயே மற்றிப்
பெற்றனள் என்று பின்னர்
மயே என்னுஞ் செம்மை
வே அருளிச் செய்தார். ”

பால்; இறைவன் அம்மையாரை
நோக்கி; “ நம்பால் இங்கு
வேண்டு வது என்னவென் ”
வணங்கிக் கூறுகின்றார்.

அம்மையார் என்புரு எடுத்த
போது பாடியது “அற்புதக்
திருவந்தாதி” பின்னர்ப் பாடி
யவை; “இரட்டைமாலை அநி
தாதி”; “எட்டியிலவும்” என்
னுந் திருப்பதிகம் எண்பன. இவ்
விரண்டும் திருப்பழன் ஆலங்
காட்டில் அருளிப்பாடி யவை.

அம்மையாரின் குருபுசைத்
திதி பங்குனிமாதம் அபராபக்கதி
துகியை ஆகும்.

பகவான்

[தொடர்ச்சி...]

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹமஸர் திருவாய்மலர்ந்து அருளியவை

நன்னம்பிக்கை, பக்தி, சரணாகதி

< திருமதி செ. அருளானந்தம் >

திவிரமான ஆசை இருந்தால் ஈசுவரனை நிச்சயமாகக் காண முடியும். தாயைக் காணவேண்டுமென்று குழந்தை எவ்வாறு உரு குமோ, அப்படிப்பட்ட சிசுவைப் போன்ற ஆவலும் விசுவாசமும் ஒருவனுக்கு இருக்க வேண்டும்.

ஐடிலன் என்ற ஒரு சிறுவன் இருந்தான். அவன் தன்னந்தனியாகக் காட்டுவழியே பள்ளிக் கூடத்திற்குப் போவான். அடிக்கடி அவன் தனியாகப் போக விருப்பதனால் பயமுண்டாவதுண்டு. ஆகவே அவன் அதைப் பற்றித் தன்தாயாரிடம் சொல்ல அவன் “குழந்தாய்! நீ ஏன் பயப்பட வேண்டும்? பயமுண்டானால் “கிருஷ்ணா” என்று கூப்பிடு” என்றாள். “கிருஷ்ணன் யார் அம்மா?” என்று பையன் கேட்டான் “அவன் உன்னுடைய அண்ணன்” என்று அவன் தாய் பதில்சொன்னாள்.

அப்பால் ஐடி வன் ஒரு நாள் காட்டுவழியே போகையில் பயப் பட்டு, “அண்ணா!” என்று உரக்கக்கூப்பிட்டான். ஒருவரும் வரவில்லை, ஆதலால் பையன் அண்ணா! கிருஷ்ணா! நீ எங்கி ருக்கிறாய்? எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது வந்து காப்பாற்று” என்று மறுபடியும் கூவினான். அந்தக் குழந்தையின் விசுவாசத் தைக் கண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் உடனே ஒரு சிறுவனைப் போல உருவந்தரித்து வந்து ‘தம்பி! இதோ இருக்கிறேனே! நீ என் பயப்படுகிறாய்? என்னுடன் கூடவா, நான் உன்னைப்பள்ளிக் கூடத்தில் கொண்டுபோய் விடுகி றேன்’ என்று சொல்லி அழைத்துக்கொண்டு போனார். அங்கே போனதும், “தம்பி! நீ கூப்பிடும் போதெல்லாம் வரு கிறேன். பயப்படாமலிரு” என்று சொல்லியருளினார். உன்மையான விசுவாசமும் ஆசையும்

நீயும் வாழ், பிறரையும் வாழ விடு

இப்படிப்பட்ட மஹிமையே
உடையன.

ஓர் இடைச்சி, ஆற்றுக்கு அக்கரையில் வசித்து வந்த பிரா மணக்குரு ஒருவருக்குத் தினந் தோறும் பால் கொண்டு போய்க் கொடுத்து வருவது வழக்கம். ஒரு சமயம் படகு சரிவரப்போ காத படியால், தினந்தோறும் பால் கொண்டு போய்க்கொடுப் பதில் சுணக்கம் ஏற்பட்டது. இப்படிச்சுணக்கம் ஏற்பட்டதற் காக ஒரு நாள் குரு சடிந் து கொள்ளவே இடைச்சி, ‘சவாமி நான் என்ன செய்வேன்? தின மும் அதிகாலையிலதான் நான் விட்டைவிட்டுப் புறப்படுகிறேன் ஆற்றங்கரைக்கு வந்ததும் ஓடக் காரனுக்கும் சணங்களுக்குமாக நெடுநேரம் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது’ என்றாள். ‘ஏ பெண்ணே! பகவான் நாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு ஜங்கள் சம்ஸாரமாகிய சாகரத்தையே கடந்து விடுகிறார்கள்; உன்னால் இந்தச்சிறிய ஆற் றைக்கடக்க முடியவில்லையா?’ என்றார் குரு. ஆற்றைக்கடக்கிற தற்குச் சுலபமான வழியைத் தெரிந்து கொண்ட கள்ளும் கபடம் அற்ற இடைச்சிக்கு வெகு சந்தோஷம் உண்டாகி விட்டது. மறுநாள் முதற்கொண்டு குரு வுக்கு அதிகாலையிலேயே பால் கிடைத்து வந்தது. ஒருநாள், அவர் இடைச்சியைப் பர்த்து, ‘நீ இப்போது தாமதமாக வரு

வதில்லையே? எப்படிச் சீக்கிரம் வரமுடிகிறது?’ என்று கேட்டார். ‘சவாமி தொரீர் சொல் வியபடி நான் பகவான் நாமத் தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஆற் றைத்தாண்டி வருகிறேன். ஓடக் காரனுக்காகக் காத்துக்கொண்டிருப்பதில்லை’ என்றாள். இடைச்சியின் வார்த்தையில் நம் பிக்கையற்ற குரு. ‘நீ எப்படி ஆற்றைத்தாண்டி வருகிறாய் என்பதை எனக்குக் காட்டு வாயா?’ என்றார். இடைச்சி சம்மதப்பட்டு, குருவை அழைத் துக்கொண்டு வந்து ஆற்று ஜலத் தின் மீது நடக்கத் தொடங்கி வாள். அப்படிச் சிறிது தாரம் நடந்ததும் பின்னால் திரும்பிப் பார்த்து குரு நடக்க முடியாமற கஷ்டப்படுவதைக் கண்டு, ‘சவாமி! இது என்ன! பகவான் நாமத்தை வாயால் சொல்லிக் கொண்டு, வஸ்திரம் எங்கே நன்னந் து விடப்போகிறதோ என்று கைகளினால் அதைத்தாக்கிக்கொள்கிறீர்களே! தங்களுக்கு ஈசுவரனிடத்திற் பூரணமான நம் பிக்கை இல்லை’ என்றாள். உலகில் ஒரு மனிதனாலேயோ. ஸ்திரியாலேயோ காட்டப்பட்டுள்ள அபூர்வ சித்திகள் எல்லா வற்றினுடைய ரகளியம் யாதெனில், ஈசுவரனே கதி என்று அவனிடம் முழு நம்பிக்கையுடன் தன்னை ஒப்படைத்து விடுதலேயாம்.

ஈ ஆ ஈ

ஆசையிலிருப்பவன் கஷ்டப்பட்டே தீர வேண்டும்.

சந்தியான்

சந்தியான்

சந்திதியில் அடியார்கள் வழி
 பாடு செலுத்துகின்ற முறைகள்,
 அங்கே அவர்கள் பெற்றுக்
 கொள்ளுகின்ற மத அனுபவங்
 கள் மட்டுமன்றி அங்கே மேற்
 கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற பூசை
 முறைகள் கூட ஏனைய ஆலயங்
 களில் மேற்கொள்ளப்படுவதை
 விட பல வகையிலும் வேறுபட்ட
 வைகளாக காணப்படுகின்றன.

சந்தியில் மேற்கொள்ளப் படுகின்ற பூசை முறை வாய் கட்டி மேற்கொள்ளப்படுகின்ற மென்னப்பூசை என மேலோட்ட மாகக் கருதிவாலும், ஒவ்வொரு நாளும் பூசை நடைபெறுகின்ற நிகழ்வினை ஆராய்ந்து பார்க்கும் பொழுது அங்கே இடம் பெறும் பூசைமுறைகளின் சிறப்பையும், அந்த பூசைமுறைகளிலுள்ள புனிதத்தையும், அங்கே

○ கஷ்டங்கள் தான் மனிதனைக் கடவுள் பக்கம் திருப்புகிறது. ○

இடம்பெற்றவரும் தனித்துவத் தையும், பூசகர்களால் கடைப் பிடிக்கப்பட்டுவரும் தூய்மையினையும் நாம் ஓரளவு உணரக் கூடியதாகவுள்ளது.

தற்பொழுது சந்நிதியில் பூசையை நடாத்துபவர்கள் மருதாக்கிர்காமருடைய பரம்பரையைச்சேர்ந்தவர்கள். மருதாக்கதிர்காமரைச் சந்நிதிமுருகன் ஆட்கொண்டு தனக்கு பூசை செய்ய மாறு கேட்டபொழுது மருதாக்கதிர்காமர் தனக்கு பூசை முறைகள் எதுவும் தெரியாதென்றும், பூசை நடாத்துகின்ற பக்ஞவும் தனக்கு இல்லை எனவும் மறுப்புத் தெரிவித்தபொழுது மருதாக்கதிர்காமரைக் கணக்களை முடிமாறு கூறி கதிர்காமத்துக்கு அழைத்துச்சென்று அங்கே நடைபெறும் பூசை முறைகளைக் காணப்பித்து அதன்படியே சந்நிதியிலும் பூசைகளை நடாத்துமாறு வேண்டிக் கொண்டதற்கிணங்க பூசைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருவதும் அடியார்கள் அறிந்த விடயங்களே. தொண்டமானாற்றைச் சேர்ந்த 90 வயதுடைய ஓய்வு பெற்றவைத்தியர் திரு. கிருஷ்ணசாமி அவர்களிட மிகுந்து பெற்ற தகவலின்படி இவ்வாறு சந்நிதியில் வாய்க்டடி பூசை நடைபெற ஆரம்பித்த திகதி 30 - 05 - 1840 என்பதை அறிய முடிகின்றது.

ஐம்பது வருடங்களுக்கு முன்பு சந்நிதியில் பூசை நடாத்துகின்ற தகுதியைப்பெற்ற பிர

தான் பூசகர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் 25 பேர் அளவில் இருந்துள்ளனர். ஆனால் தற்பொழுது ஏறத்தாழ 10 பேர் அளவில்தான் ஆலயச்சூழலில் பிரதான பூசகர்களாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். தற்பொழுது பூசையை நடாத்துகின்ற பூசகர்கள் அனைவரும் மருதாக்கதிர்காமரை பூசையைப்படுத் தொடர்பாக சந்நிதியான் ஆட்கொண்டவரலாற்றுச் சம்பவத்தை மனதில் நிறுத்தி அதனை சந்நிதியான் தமக்கும் இட்ட ஒரு கட்டளையாகவே நினைத்து பூசை தொடர்பான நடைமுறைகள் அனைத்தையும் பயபக்தியுடன் இன்றும் அனுசரித்து வருகின்றனர். பிரதம பூசகர் என்ற தகுதியை அடைவதற்கு விஷேடத்துக்கிள் இல்லாவிட்டாலும்கூட பிரதம பூசகர் என்ற நிலைக்கு உயர்வதற்கும் பூசைகளை நடாத்துவதற்கும் குறிப்பிட்ட வயதும் அனுபவமும் இங்கே எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அத்துடன் அவர்திருமணமானவராக இருப்பதும் அவசியமானதாகும். இத்தகைய அம்சங்கள் காணப்படுகின்ற ஒருவர் முதிர்ந்த வயதும், அனுபவமுள்ள ஒரு முத்த பூசகரின் மேற்பார்வையின் கீழ் அவருடைய நேரடி வழிகாட்டலின் அடிப்படையில் தனது முதலாவது பூசை வைக்கின்ற நிகழ்வை நடாத்தி பிரதம பூசகர் என்ற தகுதியைப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றார்.

சந்திதியில் தினப்புசைக்குரி யவர்கள் முதலானே அந்தப் பூசைக்குரிய ஆயத்தங்களை செய் யத்தொடங்கிவிடுவர். அங்கே 65 ஆலம் இலைகளில் அமுது படைப்பதென்பது தினம்தோறும் இடம்பெறும் நிகழ்வாகும். மிகவும் சாதாரணமாக இடம் பெறும் பூசை நாட்களிலும் இவ்வாறு பெருந்தொகை அமுது படைப்பதும் அதில் ஒரு பகுதியை ஆலயத்தில் இருப்பவர் களுக்கும் அடியார்களுக்கும் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதும் வழமையான விடயங்கள். இந்த வகையில் பூசைக்குரியவர்கள் இது போன்ற ஆயத்தங்களை முதல் நாளே செய்து முடிக்கவேண்டியது அவர்களது கடமையாகவுள்ளது.

இத்தகைய ஆயத்தங்கள் எல்லா ம் செய்து முடித்தபின் அன்றையதினம் பூசை வைக்கின்ற பூசகர் அதிகாலையில் எழுந்து வீட்டில் தோய்ந்தபின் பூசைநேரத்தில் அணிவதற்கான வேட்டி, சால்வை, தலைக்கு, கழுத்தி நிற்கு அணிவதற்கான உருத்திராக்கம்மாலை என்பன வற்றை இதற்கென விசேடமாக இழைத்த ஒலைப்பெட்டிக்குள் வைத்தே ஆலயத்திற்கு எடுத்துச் செல்கின்றனர். இந்தப்பெட்டிப் பட்டுச்சீலைப் பெட்டி என அழைக்கப்படுகிறது.

ஆலயத்தில் சாதாரண நாட்களில் மூன்று பூசைகளும் விஷேட தினங்களில் தேவையைப்

பொறுத்து 5 பூசைகளும் இடம் பெறும். எத் தனை பூசைகள் இடம் பெற்றாலும் ஒவ்வொரு பூசைக்கு மூன்பும் நீராடிய பின்பே பூசைவைக்கும் வழக்கம் இங்கே கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. ஆலயத்தின் வடமேற்கு மூலையிலுள்ள அறையில் பூசகர்கள் நீராடுவார்கள். வீட்டிலிருந்து வருகின்ற பொழுது தோய்ந்து விட்டு வருகின்ற பூசகர்கள் ஆலயத்திற்கு வந்த பின்பு ஒவ்வொரு பூசை ஆரம்பிக்கும் முன்பும் இவ்வாறு நீராடுவது கட்டாயமான கடமையாகவுள்ளது.

பூசையை நடாத்துகின்ற பொழுது அதிகமான பூசகர்கள் எளிமையான முறையில் தான் உடை அணிவார்கள். ஆனாலும் தலையிலும், கழுத்திலும், உருத்திராக்கம் மாலை அணியத் தவறமாட்டார்கள். ஓம லும் மெனப்பூசைக்கு அடையாளமாக வெள்ளைத் துணியால் வாயை முடிக்கட்டியிருப்பர். இதற்கு பயன்படுத்துகின்ற துணியை மூக்குத்துண்டு என அவர்கள் அழைக்கின்றனர். இவற்றுடன் இந்துசமய முறைப்படி உடம்பின் பங்கேறு பகுதி களில் திருநீறு அணிகின்ற வழக்கத்தையும் கடைப்பிடிக்கின்றனர். இத்தகைய ஆயத்தங்களுடனும் அம்சங்களுடனும் பூசையை ஆரம்பித்து நிறைவேற்றுகின்ற அந்தப் பூசகர்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்தச் சூழலில் தங்கள் உள்ளமும், உடலும்

○ நம்மை உயர்த்துவது செயல்ந்து; செய்வதிலுள்ள ஆரவமே. ○

பரிசுத்தமான ஒரு நிலையில்
இருப்பதாகவே உணருகின்றனர்.

மெள்ளமாக சந்தி தியில்
பூசகர்களால் பூசை நிறைவேற்
றப்படுகின்ற பொழுதிலும் அந்தப்
பூசையில் பங்கு கொள்ளு
கின்ற சந்திதியானின் பக்தர்
களது உள்ளத்தில் ஏற்படும்
பக்திப்பறவசம் தனித் துவம்
நிறைந்ததாகவே உணரப்படு
கிறது. அந்த உணரவும் உறவும்
எங்கேயோ இருக்கின்ற
யாத்து

இறைவனுடன் ஏற்படுத்துகின்ற
ஒரு உறவாக இல்லாமல் எமக்கு
அருகில் காணப்படும் ஒரு நெருங்கிய
உறவுமறை உள்ளவருடன்
ஏற்படுத்துகின்ற ஒரு உறவு
முறை போன்ற மிக நெருக்கமான,
இறுக்கமான ஒரு பக்தி
உணர்வை சந்திதியானின் பக்தர்களது
உள்ளத்தில் ஏற்படுத்துவதாக உணரப்படுகின்றது.

ஓம்
[தொடரும்

நீண்ட படையே
நீண்ட நீண்ட நீண்ட
நீண்ட சந்தியெம் பெருமான் என்று ஏத்தி நின்றேன்
நீண்ட துணியெழுந் தலைகடல்குழ் தொண்டையென்னுந்
நீண்ட தொல்பதியீ ணாற்றோரந் துலங்குகோயில் நீண்ட
நீண்ட தன்னிலெழுந் தருள்கரக்குந் திருமுருகன் முடியுடையால்
நீண்ட தலம்புகழுந் கடவுள், கவி காலக்கந்தன் நீண்ட
நீண்ட பன்னிரண்டு புயமுடையான் பண்டுமையாள்
நீண்ட பொய்க்கதனி வள்ளியணைத் துகந்த கந்தன் நீண்ட
நீண்ட சந்தியெம் பெருமான்என் நேத்திநின்றேன்
நீண்ட சஞ்சலந்தீர்ந் தவனருளை வேண்டுதற்கே.
நீண்ட வள்ளியணங் கோர்பாகத் தமர்ந்திருக்க
நீண்ட வூக்கிவானவர்கோன் மகனோர்பால் வீற்றிருக்கப் பட்டுமை
நீண்ட புள்ளிமயில் ஏறிவரும் அன்ஜக் கந்தன் நீண்ட
நீண்ட புத்தடியார் கண்பனித்துப் பாடுங்கந்தன் நீண்ட
நீண்ட துள்ளிவிழு மீன்கள்வளர் தொண்டையாற்றுத்
நீண்ட துறைவிளங்கு சந்தியில் உறையுங்கந்தன் நீண்ட
நீண்ட தெள்ளுதமி மூலவனைப் பாடிநின்றேன்
நீண்ட பதேவனவன் திருவருளை வேண்டுதற்கே.
நீண்ட நா. நஸ்தம்பி

இறைவன் ஒருவனே அவனுக்குப் பல பெயர்கள் பாடு

வான்சிறப்பு

— செஞ்சோற் செல்வர் ஆறு. திருமுருகன் —

உலகம் இயங்குவதற்கு இயற்கை இரங்க வேண்டும். உலகை இயக்குகின்ற உவமையில்லா இறைவனைக் கடவுள் வாழ்த்திற் பாடிய வள்ளுவர் இரண்டாவதாக வான்சிறப்பு என்ற தலைப்பில் மழையின் சிறப்பை எடுத்துரைத்துள்ளார். கடவுள் பக்தியும், கருணையுள்ள மும் நிறைந்த தர்மநெறியாளர் உறையுமிடத்து மழை வளம் மகிழமை தருவதனையும், மாறான வரை அழிப்பதனாலும் மழையே காரணமாக அமைகின்றதெத்தனை தால் மழைக்கு முதன்மை கொடுத்து முன்வைத்துள்ளார். இல்லறம் துறவறம் ஆகிய இரண்டும் இனிதே நடைபெற இன்றி

யமையாதது மழை என்பதனை மழை என்ற அதிகாரத்தில் மட்டுமல்ல பின்பும் உரிய அதிகாரங்களில் மழையின் மேன்மையை எடுத்து விளக்கியுள்ளார். பரிமேலழகர் திருக்குறள் அதிகார முறையையெல்லாக்கும் போது அஂதாவது அறம், பொருள், இன்பம் ஆகியவை நடத்தற்கு ஏதுவாகிய மழையினை சிறப்பை அறத்துப்பாவின் ஆரம்பத்திலே கடவுளுக்கு அடுத்ததாக மழையை வள்ளுவர் வைத்த முறையைச் சொல்கிறார்.

குறையில்லாது உயிர்கள் வாழ வேண்டுமொனால் வான் முகில் வழாது பெய்ய வேண்டும் என்பதனைக் கச்சியப்பர் கந்த புராண வாழ்த்தில் மழையையும் செங்கோல் தவறாத மன்னனையும் மக்களையும் இணைத்துப்பாடி விளக்கியுள்ளார். வேதகாவத்தில் மழைத்தெய்வமாகிய வர்ணனை நீதிக்குரிய கடவுளாகப் போற்றப்பட்டதனை உணர்வாம். வர்ணக்கடவுளுக்கு ரிதசயகோபா என்ற நாமமும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ரிதம் என்றால் ஒழுங்கு என்பது பொருளாகக்

இரக்கம் காட்டு ஆனால் ஏமாந்து போகாதே.

கொண்டு ஒழுங்கை நிலைநாடு
மும் தெய்வமாக வர்ணனை போற்
மப்பட்டான் என்பார். இவ் அடிப்

படைகளை உணர்த்துகின்ற
நிலையில் வான்சிறப்புப் பற்றிய
குறள்கள் அமைந்துள்ளன.

01. வான்நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால்
தான் அமிழ்தம் என்றுணர்ம் பாற்று.

முதலாவது குறளில் உலகத்துக்கு மழையே அமிழ்தமென அழகாக எடுத்துரைக்கிறார். அழுதை உண்டவர்கள் சாகா வரம் பெற்ற தேவர்கள். மேற் குறித்த குறளில் உலகம் அழியாது நிலைபெறுவதற்கு அமிழ்தம் போன்ற மழையின் மகத்துவத்தை விளக்குகிறார்.

இரண்டாவது குறளில் உயிர்களுக்கு உணவு தரும் அனைத்திற்கும் உயிர்கொடுக்கும் பொருளாகவும், தானும் தாகம் தீர்க்கும் உணவாகவும் மழை விளங்கும் மகத்துவத்தை விளக்குகிறார்.

02. துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத்
துப்பாய் தாழும் மழை.

இக்குறளுக்கு உரைசொன்ன பரிமேலழகர் உண்பார்க்கு நல்ல உணவுகளை உளவாக்கி அவற்றை உண்கின்றவர்களுக்குத் தானும் உணவாய் நிற்பது மழையென விளக்குகிறார்.

முன்றாவது குறளில் மழைபெய்ய வேண்டிய காலத்திற்கும் உண்ணால் மழையென்று உடற்றும் பசி.

பெய்யாவிட்டால் பசி உலகை வருத்தும் என்பதனையும் அகங்ற கடல் நீருலகை சூழ்நிறுத்தாலும் வானிலிருந்து பெய்யும் மழையே பயனுடையது என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தும் வகையிற் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

03. விண் நின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்து உள்நின்று உடற்றும் பசி.

பரிமேலழகர் இக்குறளுக்கு உரை கூறும்போது பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். மழை வேண்டும் காலத்துக்குப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின் கடலாற்

குழப்பட்ட அகங்ற உலகத்தின் கண் நிலைபெற்ற உயிர்க்களை வருத்தும் பசியென்றார்.

[தொடரும்...]

யாழ் / தொண்டமானாறு
ஸ்ரீ சௌல்வச்சந்நிதிக் கந்தன்
கிருஷ்ண புராணம்

ச. விநாசித்தம்பிப்புவர் அவர்கள்

(திருவடி வைத்தல்)

வேண்டுதற் கிணங்கி பெந்தை மெய்யடி யமைத்துக் கோயில்
பூண்டிடு மித்த வந்தான் புனிதமும் பொலிவு மோங்கி
கண்டுவந் தணுகு வாருக் கெண்ணிய வரங்கொ டுத்துத்
தூண்டுமெய்ச் சோதி காட்டிச் சுரருல களிக்கு மென்றான். 26

எந்தைவா சகத்தைச் சென்னி ஏற்றிய இகமயோர் அன்புச்
சிந்தையா எயந்து போற்றிச் செல்வனி னடிச்சு வட்டைக்
கந்தமா களப மாட்டிக் கடிமலர் சாத்தி வேதம்
தந்தமா துதிகள் பேணித் தவநெறிப் பூசை செய்தார். 27

ஆண்டவ ணடிய மைத்த வத்திருத் தலத்தை வாணோர்
நீண்டமெய்ஞ் ஞான சீலர் நித்தியம் குழ்ந்து பக்தி
மாண்புறு பூசை யாற்றி வந்ததால் மன்னை கத்தோர்
காண்புறு தெய்வக் காட்சி கணங்கணம் நிகழ்ந்த மன்னோ. 28

முருகநாகர்

மேவிய குருவி யாழன் மெய்மொழி நிந்தை செய்த
தேவங்ஜை ராவ சுப்பேர் திகழ்ந்தகந் தருவன் சாபம்
காவி வெங் களிறாய் வேலன் கவின்கதிர் காமக் கானம்
தாவிமன் ஞாயிர்கட்கலோம் சகிக்கொணாக் கொடுமை தந்தான். 29

நுவலிசை நுனுக்க மென்னும் நூலினைக் கதிரை வேளில்
தவமுறை யாலே யாயத் தங்கிய சிகண்டி யென்னும்
சிவமுனி வரனு மன்னான் சீடரும் தீர்த்த மாடி
உவகையி னெழுந்த போதி ஸோங்கிடு யானை கண்டார். 30

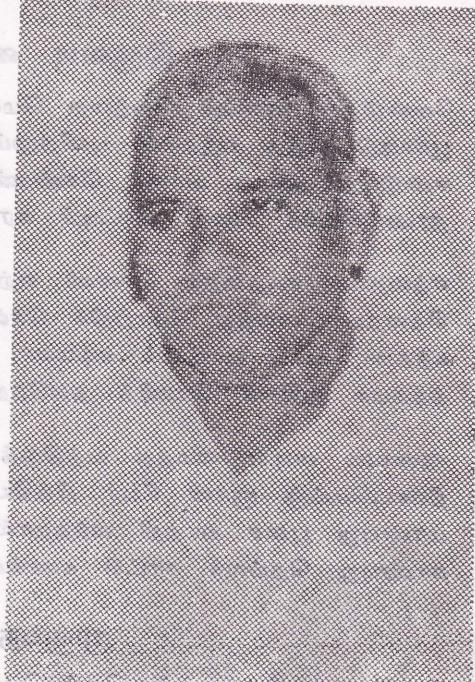
[தொடரும்.....]

பெருமனம் உள்ளவருக்கு உலகமே குடும்பம்.

தன்னலமற்ற தெள்ளண்டாற்றிய சாலைப்பாளர் பிலை

சந்நிதியான் ஆச்சிரம. கைவ, கலை
பண்பாட்டுப் பேரவையினர்

ஆம் அவர் தான் வளி
 காமம் தெற்குப் பிரதேசச்
 செயலராய் யாழ்ப்பாணம்
 இந்து சமயப் பேரவையின்
 உபதலைவராய் அமரத்துவம்
 எய்திய உயர்திரு. ஆறுமுகம்
 ‘மகாலிங்கம் அவர்கள்’ நிர்வாகத் திறமையை அவர்வகித்த பதவிகள் எடுத்துக் காட்டுவதோம். தொண்டுபடு சீர்மையை அவர்பொறுப் பேற்ற சமய, சமூக நிறுவனங்கள் எடுத்துக் காட்டுவதோம் இலங்கையில் இந்து சமயத் தலைமைத்துவத்துக்கு ஒரு நிறுவனம் இல்லையே என்று நிலவிவந்த குறையைப் போக குதற்காக, நல்லைக் குருமகா சந்நிதானம், ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந் தரா. பரமாச்சாரிய கவாமிகள், மைப் பிடத்தை அலங்கரித்த ஆதிமசோதி முத்தையா, அருட்பாக்குட்டி ஆகியோரோடு தங்கம்மா அப் பாக்குட்டி ஆகியோரோடு இன்று யாழ் / இந்து சமயப் பேரவையை 1992-இல் தாபித் தார்.

லயல்லி கழகத்தின் தலைவர் சீர்மைப் போக குதற்காக, மைப் பிடத்தை அலங்கரித்த ஆதிமசோதி முத்தையா, அருட்பாக்குட்டி ஆகியோரோடு தங்கம்மா அப் பாக்குட்டி ஆகியோரோடு இன்று யாழ் / இந்து சமயப் பேரவையை 1992-இல் தாபித் தார்.

மரணம் என்பது முதலாழ்வுக்கு உறுதிமொழி.

அரசாங்க அதிபராக, யாழ் / மாவட்டக் கலாசாரப் பணிப் பசுராகத் திகழ்ந்தமை எல்லாம் பொன்னெழுத்துக்களிற் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. யுத்த அனர்த்தங்களினால், இந்துக் கோயில்கள் தகர்க்கப்படுகின்றன என்ற உண்மையை அரசுக்கு உணர்த்தியிருக்கின்றார். இன், மத பேதங்கடந்த நிலையில் தொண்டாற்றும் அறவழிப் போராட்டக் குழுவிற்குத் தமது பேராதரவை வழங்கியிருக்கின்றார். இடப்பெயர்வின் காரணமாக முன்பு கைதடியில் இயங்கி வந்த சிறுவர் இல்லத்தைத் திருநெல்வேலியில் இயங்கவைத்துத் தமது பேராதரவை வழங்கிக் கொண்டிருப்பது இந்து சமயப் பேரவையே தாம்பு மாவை அருள்மிகு கந்தசுவாமியார் கோயிற் புனரமைப்புச் சபையின் உபதலைவராய் அத்தேவஸ்தானத்தை புனரமைப்புச் செய்து நிதிய,

நைமித்திய பூஜைகளை நிகழ்வைத்த பெருமைக்குரியவர்.

இலங்கையில் தொடர்ந்து கொண்டு வரும் இனப்பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு தரக்கூடியது பேச்சுவர்த்ததேயே எனத்தீர்க்க தரிசனமாகக் கூறியவர் இவரே. அரசாங்க உயர்மட்டக்கலந்துரையாடவின் போதெல்லாம் தமிழினத்தின் அபிலாஷங்களை ஆணித்தரமாக எடுத்து முன் வைத்தவர் இவரே.

நாவலர் காட்டிய வழிபீலி நம் தமிழினம் தன்மானத்துடன் வாழ். பரமத ஊடுருவவைத் தடுக்க, தனித்து வத்தைப் பேணிப்பாதுகாக்க சூரதுணைபுரிந்து கொண்டு வரும் இந்து சமயப் பேரவையின் பணிகளுக்கு ஜயா அவர்களின் மறைவு சிறிது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தலாமாயினும் அன்னாரின் ஆத்மா அவற்றையெல்லாம் - போக்குவதாம் என்று அமைதி - கொள்வோமாக!

- * பொய்யடையொருவன் சொல்வன்மையினால் மெய்போலவும் மெய்யடை ஒருவன் சொல்லமாட்டாமையாற் பொய்போலவும் ஆகின்றது.
- * பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடுகே.
- * புதியனவற்றைத் தேடும் போது - பழையனவற்றை தூக்கி வீசிடாதே.
- * உலகத்தைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் முதலில் நம்மை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

ஓம் நமசிவாய

பதியாகிய சிவன் ஒரு நோக்கு

() செ. கந்த. சத்தியதாசன் ()

கன்மம், சடம் அது செய்தவனை தாணாகச் சென்றடைய மாட்டாது. எனவே கன்மத்தை அதைச் செய்த பக்களோடு சேர்த்து வைக்க ஒருவன் வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டு கன்மங்களை சேர்ப்பவனாகவும் பதியை நித்தியப்படுத்துகின்றார்கள்.

இதனையே சைவசித்தாந்திகள் திருவருட்பயனில்

“ செய்வானும் செய்வினையும் சேர்ப்பானும் சேர்ப்பவனும் உய்வான் உள்ள என்று உனர். ” என்கின்றார் உமாபதிசிவம்

இந்தப் பிரபஞ்சத்தில் எப்பொருளைப் பார்த்தாலும் பூரணமில்லை என்றே கூறுகின்றோம். பூரணமான ஒரு பொருள் இருப்பதாலேயே இவற்றை பூரணமில்லை என்கின்றோம். அப் பூரணமான பொருளே பதி என்று பதியை நித்தியப் படுத்துகின்றார்கள். மேலும் இப்பிரபஞ்சத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருட்களும் அறிவு குறைந்தது. பூரண அறிவு இல்லாமலோ காணகின்றோம். முற்றறிவுடைய ஒருவன் இருப்பதனால் தான் இவற்றை அறிவு குறைந்தன என்கின்றோம். அவ்வாறு முற்றறிவுடையவன் யாரெனில் அவனே பதி என சைவசித்தாந்தம் பதியை உண்மைப்படுத்துகின்றது.

இவ்வாறு பதி உலகத்தின் தோற்றுக்காரனி, தொழிற்பாட்டுக் காரனி மட்டுமன்றி ஆண்மாக்கங்கள் கன்மத்தை இணைப்பவர் என்றும் பூரணமானவர், முற்றறிவுடையவர் என்றும் பதியை உண்மைப்படுத்தி இருக்கின்றார்கள்.

அடுத்து பதியின் சர்வ வியாபகம் பற்றி நோக்கும்போது பதியாகிய சிவன் இப்பிரபஞ்சம் எங்கனுமே கணனுக்குத்தெரியாது மறைந்து காணப்படுகின்றான். எவ்வாறெனில் “ அ ” என்ற உயிரெழுத்தானது எல்லா எழுத்துக்களுக்கும் முதலாக அமைவதோடு

○ சிவபிழார் உனக்கு உதவியதை மறக்காதே. ○

எந்த எழுத்தை உச்சரிப்பினும் “அ” என்ற எழுத்தை உச்சரித்த பின்னரே உச்சரிப்பது போலவும் “அ” என்ற உயிரெழுத்து மற்றய எழுத்துக்களுக்குள் மறைந்தும் [க + அ = ச, ச + அ = ச] காணப்படுவது போலாகும். இக்கருத்தையே உமாபதிசிவாச்சாரியார்

“அகர உயிர் போல அறிவாகி எங்கும் நிகில் இறை நிற்கும் நிறைந்து...”

என திருவருட்பயனில் முதலாம் குறட்பாவினாலேயே குறிப்பிடுகின்றார். இக்கருத்தை சிவஞானசித்தியாரும் “அக்கரங்கள் தோறும் சென்றிடும் இறைவன்...” என்கிறது.

மேலும் சுடுநீரில் குடானது எங்கும் பரந்தும், செறிந்தும், மறைந்தும் வியாபித்திருப்பது போல பதியும் அவ் உலகப் பொருட்கள் அனைத்திலும் பரந்தும், செறிந்தும், மறைந்தும் வியாபித்திருக்கின்றான் என்கின்றனர்.

“எங்கும் எவ்வும் எரியியு நீர்போல் ஏகம் துங்கும் அவன் தானே தனி.”

இவ்வகையில் பதியின் இலக்கணம் பற்றி நோக்கும்போது சொருபநிலை, தடத்தநிலை என்ற இரு நிலைகளைக்கூறி உள்ளார்கள். அதாவது குணங்குறிகளைக் கடந்து உருவும் நாமம் அற்று ஞானி கருக்கும் இருடிகளுக்கும் மட்டும் புலனாகும் வண்ணம் இருக்கும் நிலையே சொருப நிலையாகும். இந்த நிலையை சிவப்பிரகாசம்,

“குணமிலான் குணங்குறியிலான் குறைவிலான் குலமிலான் தகைக்கென் ஒரு பற்றிலான் மைந்த மனைவியிலான் ஏவலாளன்...” எனவும் சிவஞானசித்தியார்,

“பதி பரமே யது தான் நிலவும் அருவருவன்றிக் குணங்குறிகளின்றி நின்மலமாய் ஏகமாய் நித்தமாகி...” என்றும்

“ ஊரிலன் பேரிலன் குணங் குறியிலன் போக்குவரத்திலன் இன்னிறத்தன் இப்படியன் இவ்வன்னத் தன் இவனிறவன் எனக் காட்டவோன்ன...”

இப்பதிக்கு சிறந்த ஓர் இலட்சியம் உண்டு என்னவெனில் ஆஸ்மாக்கள் மீது கொண்ட பெருங்கருணையினால் பசுக்கள் பாசங்

களின் பிடியில் இருந்து விடுபட்டு பிறப்பிறப்பு அற்ற பேரின்ப
நிலையாகிய முத்தியைய் பெறவேண்டும் என்பதாகும். இதற்காக
சொருப நிலையில் உள்ள பதியாகிய சிவன் தன்னை ஒருபடி கீழே
இறக்கிக்கொண்டு வருதலே தடத்தநிலை ஆகும். இத்தடத்த நிலை
யில் சிவன் உருவம், நாமம், குணம், குறி, தொழில்களுடன், இருப்
பான் சாதாரண பாமரமக்களும் வழிபட்டு உய்திபெறும் நிலையும்
இதுவாகும். இத்தடத்த நிலையில் அருவம், அருவுருவம் உருவம்
எனும் பல்வேறு வடிவுகளை பதி கொள்ளுவான். இதனையே திரு
வருட்பயனில் உமாபதிசிவாச்சாரியார் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

அருவும் உருவும் அறிஞர்க் கறிவாம்
உருவு முடையான் உள்ள...”

அருவம், சிவம், சக்தி, நாதம், விந்து என்பனவாகும். அருவுரு
வம் சிவலிங்கமாகிய சதாசிவத்திருமேனி. உருவம் பிரம்மா, விஷ்ணு,
உருத்திரன், மகேஸ்வரன் எனும் நான்கும் ஆகும். இவை அனைத்
தையும் நவந்தருபேதம் என்பார். இவற்றில் சக்தி, விந்து எனும்
இரண்டும் சக்திபேதம். ஏனைய 7 சிவபேதம் ஆகும்.

சிவபெருமானின் மூர்த்தி பேதங்கள் அறுபத்துநான்கினுள் முத
லிற் கூறப்படுவது இலிங்கம். இதையடுத்துக் கூறப்பட்ட மூர்த்தி
கள், இலிங்கோற்பவர், முகலிங்கம், சதாசிவம், மகாசதாசிவம்,
உமாமகேசவரர், சகாசனமூர்த்தி, உமேசமூர்த்தி. சோமாஸ்கந்த
மூர்த்தி, சந்திரசேகரமூர்த்தி, விருஷாருடமூர்த்தி, விருஷாந்திக
மூர்த்தி, பஜங்கலளிதமூர்த்தி, பஜங்கத்ராஸமூர்த்தி, சந்தியாநிருத்த
மூர்த்தி, சதாநிருத்தமூர்த்தி, சண்டதாண்டவமூர்த்தி, கங்காதர
மூர்த்தி, கங்காவிசாஜனமூர்த்தி, திரிபுராந்ததசமூர்த்தி, கல்யாண
சந்தரமூர்த்தி, அர்த்தநாரீஸ்வரமூர்த்தி. கஜாசுரசம்ஹாரமூர்த்தி,
ஐவராபக்ஞமூர்த்தி, சார்தூலஹரமூர்த்தி, பாகபதமூர்த்தி. கங்காள
மூர்த்தி, கேசவார்த்தமூர்த்தி, பிச்ஷுடனமூர்த்தி, சிம்ஹகணமூர்த்தி,
சண்டேகஸ்வர அனுகிரகமூர்த்தி, வியாக்கியான தக்ஷிணாமூர்த்தி.
யோகதக்ஷிணாமூர்த்தி, வீணாதரதக்ஷிணாமூர்த்தி, காலாந்தக
மூர்த்தி, காமாரிகாலதகணமூர்த்தி, வகுளேசவரமூர்த்தி, பைரவ
மூர்த்தி, ஆபதுத்தாரணமூர்த்தி, வடுகமூர்த்தி, ஷேத்திரபாலமூர்த்தி,
வீரபத்திரமூர்த்தி, அகோராஸதிரமூர்த்தி, தசஷுாயஞ்ஞஹரமூர்த்தி,
கிராதமூர்த்தி, குருமூர்த்தி, அஸ்வாருடமூர்த்தி, கஜாந்திகமூர்த்தி,
கட்டு கிரைக்கப் போடுகிறோம்போது வாய்மை கூறுகிறது. [தொடரும்...]

இன்பமுக துன்பமும் ஞானிக்கு இல்லை.

சித்திரை மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

06 - 04 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 மணியளவில்
விடயம் :- 'கலை நிகழ்வு'
வழங்குபவர்கள் :- பலாலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை
மாணவர்கள்

13 - 04 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை :- திரு. K. தங்கவடிவேல் (ஆசிரியர்)
விடயம் :- 'மெஸ்லிசை'
வழங்குபவர் :- திரு. K. இராமநாதன்
(வாணோலிப் பாடகர்)
மிருதங்கம் :- தங்கவேல் - பார்த்திபன்
வயலின் :- தம்பு - சுற்துருநாதன்
தபேலா :- சிவபாதராஜா - மோகன்ராஜ்

20 - 04 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை :- திரு. பொ. அருந்தவநாதன்
(வீரிவரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)
சொற்பொழிவு :- 'திருமந்திரம்' (தொடர்)
வழங்குபவர் :- திரு. அ. குமாரவேல்
(வீரிவரையாளர், யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

27 - 04 - 2001 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு

சித்திரை - 2001

வெளியீட்டுரை :- திரு. வ. ஆ. தங்கமயில் அவர்கள்
மதிப்பீட்டுரை :- திருமதி மங்கையர்க்கரசி சிற்றம்பலம்

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (2001 ஜூவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப்படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழிமையோல் பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 2002 ஜூவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு :

நநிதியான் ஆசிரம சைவ கஸல பண்பாட்டுப் பேரவை,
செல்வச்சந்திதி, தொண்டைமானாறு.